

ORIGINAL ARTICLE

Designing an Intelligent Model of the Digital Ecosystem for Urban Tourism Brand Development within the Framework of Urban Ecology in Iran, Case Study: Kermanshah Province

Yazdan Shirmohamadi*

Associate Professor,
Department of Business
Administration Payame Noor
University, Tehran, Iran.

Correspondence
Yazdan Shirmohamadi
E-mail: y.shirmohamadi@pnu.ac.ir

Receive Date: 03/Feb/ 2025
Revise Date: 07/May/2025
Accept Date: 27/ May/2025

How to cite
Shirmohamadi, Y. (2026).
Designing and Developing an
Intelligent Model of Digital
Ecosystem for the Cultural
Heritage, Handicrafts and
Tourism Organization in Web
4.0 Context. *Public
Organization Management*,
14(2), 43-70.

EXTENDED A B S T R A C T

Introduction

The emergence of Web 4.0 as the fourth generation of the Internet has created a fundamental shift in the structure of human interaction with digital space. Beyond merely employing artificial intelligence, Web 4.0 integrates emerging technologies such as the Internet of Things (IoT), augmented and virtual reality (AR/VR), big data, advanced analytics, and self-learning systems into an intelligent, interactive, and adaptive digital ecosystem. In the global tourism industry, countries such as Vietnam and Singapore have successfully utilized social robots, facial recognition, AI-based chatbots, and AR platforms to significantly increase tourist satisfaction and operational efficiency. For example, leading international brands like Marriott and Singapore Airlines have used intelligent chatbots, behavioral data analysis, and AI-driven customer experience management systems to enhance service processes and improve user experience in real time. However, cultural organizations in developing countries, including Iran, face an urgent need to design intelligent digital ecosystems to align with global standards, as international tourists increasingly use Web 4.0 technologies to choose travel destinations. Domestic research has shown that applying Web 4.0 technologies in cultural tourism organizations can play an important role in sustainable development, stakeholder satisfaction, and cultural heritage preservation. Yet only a small fraction of Iran's cultural institutions have a systematic framework for digital transformation, highlighting the need for localized and integrated models. The Cultural Heritage, Handicrafts and Tourism Organization of Iran, as the governing body responsible for preserving and developing the country's cultural heritage, confronts three key challenges: digitalization of cultural assets, changing patterns of audience interaction, and integration of emerging technologies. Studies indicate that 78% of cultural organizations in developing countries lack a systematic framework for managing digital transformation. Research gaps exist in four areas: theoretical (integration of cultural management and advanced digital technologies), methodological (lack of mixed-method approaches), practical (need for localized models considering Iran's cultural diversity, infrastructure limitations, and legal and religious requirements), and technological (modeling the specific dynamics of Web 4.0 technologies in cultural heritage). Therefore, this study aims to design and develop an intelligent digital ecosystem model for the Cultural Heritage, Handicrafts and Tourism Organization in the context of Web 4.0.

Methodology

This research employed an exploratory mixed-methods design (qualitative-quantitative). In the qualitative phase, the systematic grounded theory approach of Strauss and Corbin (1998) was used. The population consisted of 35 experts, including senior managers, IT specialists, and cultural heritage professionals. Purposive sampling combined with the snowball technique was applied. Data were collected through in-depth semi-structured

interviews until theoretical saturation, which was achieved after the 19th interview. Data analysis involved three stages: open coding (extracting initial concepts), axial coding (identifying relationships among categories), and selective coding (developing the final conceptual model). To enhance trustworthiness, data triangulation and expert review were used. In the quantitative phase, the resulting model was tested using structural equation modeling (SEM) with SmartPLS. A researcher-developed questionnaire was administered to 384 key stakeholders (middle managers, digital service providers, and clients). Validity was assessed through confirmatory factor analysis (CFA), and reliability was examined using Cronbach's alpha and composite reliability (CR).

Findings

Open coding produced 250 initial codes, which were gradually reduced to 40 conceptual codes and, after expert validation, to 25 final codes, organized into six main categories within the paradigm model. Causal conditions included globalization of Web 4.0, upstream documents and government directives, evolving customer demands (e.g., complaints about lack of applications), international competition, the need for digital preservation of heritage (e.g., deterioration of historical monuments), technological gaps (e.g., World Bank reports on digital backwardness), and employee needs (e.g., lack of digital skills). The core phenomenon – the central category – was identified as “the intelligent digital ecosystem model for the Cultural Heritage, Handicrafts and Tourism Organization in the Web 4.0 context,” consisting of Web 4.0 integration, centralized management systems, multi-user platforms, data integration, expert solutions, and benchmarking of successful global experiences. Contextual conditions comprised digital infrastructure weaknesses (e.g., poor internet in some areas), limited budgets, multicultural audience requirements, unstable government support, and local innovation ecosystems (e.g., startup capacities). Intervening conditions were classified into three levels: environmental (macro policy changes, economic fluctuations, technology sanctions), organizational (structural constraints, managerial competencies, financial policies, stakeholder conflict, technology adoption), and human resources (skill gaps, lack of AI specialists, educational and motivational challenges, resistance to change, localization needs). Strategies were identified in three directions: technological and infrastructural (designing a smart tourism platform, AI chatbots, security protocols); knowledge and educational (AR training for guides, digital literacy enhancement, fostering a culture of innovation); and participative and economic (collaboration with knowledge-based firms, local community involvement in brand content development, attracting foreign investment). Outcomes were identified at two levels: operational and institutional (reduced operational costs, new digital revenue streams from apps and content sales, digitalization of cultural assets – over 50% of heritage items, increased transparency in reporting) and social and communicative (increased tourist satisfaction – up to 30% in pilot projects, improved organizational image in the media, modeling for other organizations). In the quantitative phase, the KMO measure was 0.969, and Bartlett's test was significant ($\chi^2 = 12,907.464$, $df = 561$, $p < 0.001$). Cronbach's alpha for all constructs exceeded 0.899, composite reliability ranged from 0.838 to 0.901, and average variance extracted (AVE) was above 0.605, all meeting recommended thresholds. Model fit indices were acceptable: CMIN/DF = 2.651, RMSEA = 0.057, CFI = 0.854, TLI = 0.840, GFI = 0.740, AGFI = 0.701. Structural equation modeling results supported all seven hypotheses with positive path coefficients and p-values less than 0.001: causal conditions → contextual conditions ($\beta = 0.958$), causal conditions → core phenomenon ($\beta = 0.876$), causal conditions → intervening conditions ($\beta = 0.852$), contextual conditions → strategies ($\beta = 0.407$), core phenomenon → strategies ($\beta = 0.325$), intervening conditions → strategies ($\beta = 0.199$), and strategies → outcomes ($\beta = 0.862$).

Discussion and Conclusion

The results indicate that Iran's tourism industry is transitioning toward an intelligent digital ecosystem in the context of Web 4.0, shaped by interactions among structural, managerial, technological, and cultural factors. The proposed model aligns with international frameworks such as those of Jacobides, Cennamo and Gawer (2018) on ecosystem theory, Gretzel et al. (2020) on smart tourism, Tiwana et al. (2019) on digital governance, and Boes et al. (2023) on digital tourism ecosystems. However, the model offers significant local innovations by incorporating Iran's specific cultural diversity (multi-ethnic contexts such as Kurdish and Lor communities), infrastructure limitations, institutional instability, and technology sanctions. Unlike many global models that focus primarily on technical aspects, the present model explicitly emphasizes the representation of local cultural identity, participation of indigenous communities (handicraft artists, local guides), intellectual property rights of cultural content, spatial justice, and digital

sustainability. The strong direct effect of strategies on outcomes ($\beta = 0.862$) confirms that well-designed technological, knowledge-based, and participative strategies can significantly improve tourist satisfaction, organizational transparency, and brand image. The model's six key components – intelligent technological infrastructure (AI, IoT, cloud computing), interactive digital content management (personalized, multimedia, AR/VR), big data analytics systems (behavioral pattern analysis, demand forecasting), smart stakeholder interaction mechanisms (integrated platforms connecting tourists, guides, artists, and investors), digital governance with a multi-stakeholder approach (national standards, adaptive monitoring, performance evaluation), and advanced cybersecurity systems (defense in depth, intrusion detection, RBAC) – form a comprehensive framework for digital transformation in Iranian cultural institutions. Comparative analysis shows that while the model shares common ground with international studies, it uniquely addresses the role of public cultural institutions, integrates cultural and technological dimensions, and provides actionable solutions for challenges such as data ownership, privacy, and digital preservation of heritage under sanctions. The successful experience of smart platforms in countries like Turkey and Malaysia offers inspiration, but the present model is specifically tailored to Iran's legal, cultural, and infrastructural realities.

Recommendations

At the macro level (national policy and governance): establish an agile “Digital Transformation Steering Center for Cultural Heritage”; formulate a national digital transformation document covering data ownership, ethical digital interaction, cultural security, and a participatory evaluation system; conduct comparative studies with South Korea, Estonia, and Finland to localize global frameworks; use blockchain for transaction recording, cultural content ownership, and resource transparency; design foresight scenarios for smart heritage over a five- to ten-year horizon with trend prediction and uncertainty analysis. At the meso level (organizational and regional management): design and implement a comprehensive smart infrastructure plan including IoT, augmented reality, cloud storage, and AI; launch a multi-lingual, location-based, personalized tourism services and brand platform; establish a monitoring and evaluation center for digital brand performance with indicators such as service usage rate, user satisfaction, and stakeholder participation; institutionalize digital talent management by identifying specialists, defining career paths, and connecting with universities; create a digital tourism ideas bank and innovation center; establish a “smart heritage living lab” as a shared experimental space; develop sentiment analysis systems and online management dashboards for real-time feedback and decision-making. At the micro level (local community, culture, and indigenous businesses): design AR tours based on local cultural narratives in cooperation with native associations; launch a network of local influencers to produce authentic content; create digital marketplaces for handicrafts and cultural products using e-commerce platforms; deploy a multi-lingual tourist support system using AI chatbots; implement a digital experience registration system for continuous brand improvement; apply gamification models in heritage applications; develop a sustainable engagement framework for returning tourists including digital loyalty services and exclusive packages; analyze cultural and social dimensions of technology acceptance among Kurdish and Lor communities to enhance digital participation and empathy.

KEY WORDS

Digital Ecosystem, Intelligent Model, Cultural Heritage, Web 4.0, Digital Transformation, Iran.

«مقاله پژوهشی - اکتشافی»

طراحی و تبیین مدل هوشمند اکوسیستم دیجیتال در سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری در بستر وب ۴,۰

یزدان شیرمحمدی*

دانشیار، گروه مدیریت بازرگانی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

*نویسنده مسئول: یزدان شیرمحمدی
رایانامه: y.shirmohamadi@pnu.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۵/۱۱

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۰۷/۲۶

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۱۲/۱۸

شیرمحمدی، یزدان (۱۴۰۵). طراحی و تبیین مدل هوشمند اکوسیستم دیجیتال در سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری در بستر وب ۴,۰. فصلنامه علمی مدیریت سازمان‌های دولتی، ۱۴(۲)، ۴۳-۷۰.

چکیده

این پژوهش با هدف طراحی و تبیین مدل هوشمند اکوسیستم دیجیتال در سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری در بستر وب ۴,۰ انجام شده است. داده‌ها با استفاده از روش نظریه داده‌بنیاد از طریق مصاحبه با ۳۵ نفر از خبرگان گردآوری و در سه مرحله کدگذاری تحلیل شد. یافته‌ها نشان دادند که شرایط علی مؤثر بر شکل‌گیری اکوسیستم دیجیتال شامل جهانی‌سازی وب ۴,۰، مطالبات نوین مشتریان، رقابت بین‌المللی، ضرورت حفاظت دیجیتال از آثار، شکاف‌های فناورانه و نیازهای نیروی انسانی متخصص است. عوامل زمینه‌ای چون محدودیت بودجه، زیرساخت‌های دیجیتال ناکافی، نیازهای چندفرهنگی، حمایت‌های دولتی و اکوسیستم‌های نوآور زمینه تحول را فراهم می‌سازند. مقوله محوری پژوهش طراحی مدل یکپارچه اکوسیستم دیجیتال با تأکید بر وب ۴,۰، سامانه‌های متمرکز و الگوبرداری از تجارب موفق جهانی بود. شرایط مداخله‌گر همچون شایستگی‌های مدیریتی، مسائل کارکنان و محیط سازمانی بر راهبردهای اجرایی تأثیر گذارند. راهبردهای پیشنهادی شامل آموزش واقعیت افزوده، طراحی پلتفرم هوشمند، همکاری با شرکت‌های دانش‌بنیان، تدوین پروتکل‌های امنیتی، پیاده‌سازی چت‌بات و جذب سرمایه است. پیامدهای مدل شامل افزایش رضایت گردشگران، کاهش هزینه‌ها، بهبود تصویر سازمان، خلق درآمدهای جدید، دیجیتالی شدن آثار و شفافیت در گزارش‌دهی است. مدل نهایی، الگویی جامع برای تحول دیجیتال در نهادهای فرهنگی ایران ارائه می‌دهد.

واژه‌های کلیدی

اکوسیستم دیجیتال، مدل هوشمند، میراث فرهنگی، وب ۴,۰، تحول دیجیتال.

مقدمه

و یادگیرنده را برای کاربران فراهم آورد (پچنی و همکاران،^۹ ۲۰۱۹).

در صنعت گردشگری جهانی، به‌ویژه در مقاصدی مانند سنگاپور، استفاده از فناوری‌های مبتنی بر فناوری‌های مبتنی بر وب ۴,۰ نظیر چت‌بات‌های هوشمند، ربات‌های اجتماعی و سیستم‌های توصیه‌گر دیجیتال، موجب بهبود تجربه‌ی کاربر، افزایش وفاداری گردشگران و بهره‌وری عملیاتی شده است (دوی و همکاران^{۱۰}، ۲۰۲۰). تحول دیجیتال در نهادهای فرهنگی نیازمند بهره‌گیری از فناوری‌هایی چون واقعیت افزوده، واقعیت مجازی و کلان‌داده است؛ فناوری‌هایی که در قالب اکوسیستم‌های دیجیتال هوشمند، زمینه‌ساز بازتعریف تعاملات میان کنشگران مختلف فرهنگی و گردشگری می‌گردند. در این میان، بازاریابی مبتنی بر واقعیت افزوده، به‌عنوان یکی از ابزارهای نوین تعامل‌ساز، نقش مهمی در ارتقاء تجربه احساسی و شناختی گردشگران ایفا می‌کند.

در همین راستا، شیرمحمدی و محمدی (۱۴۰۱)، در مطالعه‌ای با تمرکز بر بازدیدهای مجازی از موزه ملی ایران، نشان دادند که استفاده از واقعیت افزوده در فرآیند بازاریابی، می‌تواند درک عمیق‌تری از محتوای فرهنگی ایجاد کرده و رضایت مخاطبان را به شکل معناداری افزایش دهد. این یافته‌ها مؤید آن است که بهره‌گیری هدفمند از فناوری‌های نوظهور، به‌ویژه در چارچوب مدل‌های هوشمند، می‌تواند مسیر تحول دیجیتال در نهادهای فرهنگی را تسهیل کند.

سازمان‌های فرهنگی در کشورهای در حال توسعه، از جمله ایران، برای دستیابی به تحول دیجیتال و هم‌راستا شدن با استانداردهای جهانی، ناگزیر از طراحی اکوسیستم‌های دیجیتال هوشمند هستند. چرا که گردشگران بین‌المللی برای انتخاب مقاصد گردشگری در دنیا به سمت استفاده وب ۴,۰ می‌روند. پژوهش‌های داخلی نشان داده‌اند که به‌کارگیری فناوری‌های وب ۴,۰ در سازمان‌های گردشگری فرهنگی، می‌تواند نقش مهمی در توسعه پایدار، رضایت ذی‌نفعان و حفظ میراث فرهنگی ایفا کند (رستگارپور، ۱۴۰۳). با وجود این، تنها بخش کوچکی از نهادهای فرهنگی کشور دارای چارچوب نظام‌مند برای تحول دیجیتال هستند که این مسأله بر ضرورت طراحی مدل‌های بومی و یکپارچه دلالت دارد (نوری و همکاران، ۱۴۰۰). استفاده از فناوری‌های نوینی مانند داده‌های بزرگ و اینترنت اشیا یکی از الزامات اصلی طراحی

در سال‌های اخیر، ظهور وب ۴,۰ به‌عنوان نسل چهارم اینترنت، نقطه عطفی در تحول تعامل انسان با فضای دیجیتال محسوب می‌شود. این نسل، فراتر از صرف به‌کارگیری هوش مصنوعی، با ادغام فناوری‌های نوینی چون اینترنت اشیا^۱، واقعیت افزوده^۲ و مجازی^۳ کلان‌داده‌ها، تحلیل پیشرفته و سامانه‌های خودیادگیرنده، زمینه‌ساز شکل‌گیری اکوسیستم‌های دیجیتال هوشمند، تعاملی و سازگار با محیط شده است آقایی و همکاران (۲۰۱۲)؛ نژاد و معین، (۲۰۲۱).

ظهور وب ۴,۰ به‌عنوان نسل چهارم اینترنت به‌عنوان نسل چهارم اینترنت، تحولی بنیادین در ساختار تعامل انسان با فضای دیجیتال به وجود آورده است. این نسل از وب، فراتر از صرفاً بهره‌گیری از هوش مصنوعی عمل کرده و ترکیبی هوشمند از فناوری‌های نوینی مانند اینترنت اشیا، واقعیت افزوده و مجازی، کلان‌داده‌ها، تحلیل پیشرفته و سامانه‌های خودیادگیرنده را در قالب یک اکوسیستم دیجیتال تعاملی و تطبیق‌پذیر فراهم می‌سازد (وان دن بروک^۴، ۲۰۱۸).

در صنعت جهانی گردشگری، Web 4.0 به‌سرعت در حال استقرار است؛ برای نمونه، کشورهایی مانند ویتنام با بهره‌گیری از ربات‌های اجتماعی، فناوری تشخیص چهره و پلتفرم‌های مبتنی بر واقعیت افزوده، توانسته‌اند سطح رضایت گردشگران را به‌طور چشم‌گیری افزایش دهند (نگوین و همکاران^۵، ۲۰۲۰). همچنین، برندهای پیشرو بین‌المللی ماریوت^۶ و سنگاپور ایرلاینز^۷ با به‌کارگیری چت‌بات‌های هوشمند، تحلیل داده‌های رفتاری و سیستم‌های مدیریت تجربه مشتری مبتنی بر هوش مصنوعی، توانسته‌اند فرایندهای خدمات‌رسانی خود را هوشمندسازی کرده و تجربه کاربری را به صورت بی‌درنگ ارتقا بخشند (گلوبال نیوزوایر^۸، ۲۰۲۴). مفهوم وب ۴,۰ به‌عنوان نسل جدید اینترنت، پارادایم جدیدی از تعامل میان انسان، ماشین و داده‌های هوشمند را ارائه می‌دهد. این فناوری مبتنی بر ادغام هوش مصنوعی، اینترنت اشیا، کلان‌داده و واقعیت افزوده بوده و به سازمان‌ها امکان می‌دهد تا محیط‌های کاملاً شخصی‌سازی شده، تعاملی

1. Internet of Things (IOT)
2. Augmented Reality
3. Virtual Reality
4. Van den Broek
5. Nguyen et al
6. Marriott
7. Singapore Airlines
8. GlobalNewswire

9. Peceny et al
10. Duy et al

اهمیت مضاعفی برخوردار است، چرا که ماهیت چندوجهی فعالیت‌های این سازمان، نیازمند رویکردی یکپارچه و هوشمند به مدیریت دیجیتال است (خان و همکاران، ۲۰۲۳). با وجود مطالعات متعدد در حوزه فناوری‌های دیجیتال، شکاف تحقیقاتی محسوسی در زمینه طراحی مدل‌های هوشمند متناسب با نیازهای خاص سازمان‌های فرهنگی وجود دارد (سیگالا، ۲۰۲۰).

این پژوهش با تمرکز بر سازمان میراث فرهنگی ایران، درصدی از این خلأ تحقیقاتی از طریق توسعه مدلی بومی و زمینه‌محور است که می‌تواند به عنوان الگویی برای سایر نهادهای مشابه در کشورهای در حال توسعه مورد استفاده قرار گیرد (یونسکو، ۲۰۲۲). تحولات دیجیتال در عصر وب ۴۰، سازمان میراث فرهنگی را با نیاز مبرمی به بازتعریف اکوسیستم دیجیتال خود مواجه ساخته است (رانگ و همکاران، ۲۰۲۳). این سازمان به عنوان نهاد حاکمیتی متولی حفظ و توسعه میراث فرهنگی کشور، نیازمند مدلی هوشمند است که بتواند همزمان با سه چالش کلیدی مقابله کند: (۱) دیجیتالی شدن دارایی‌های فرهنگی (۲) تغییر الگوی تعامل مخاطبان (۳) یکپارچه‌سازی فناوری‌های نوظهور (یونسکو، ۲۰۲۳). مطالعات نشان می‌دهد که ۷۸٪ سازمان‌های فرهنگی در کشورهای در حال توسعه، فاقد چارچوب نظام‌مند برای مدیریت تحولات دیجیتال هستند (بانک جهانی، ۲۰۲۲). این پژوهش از سه منظر حائز اهمیت است: (۱) نظری: توسعه چارچوبی تلفیقی برای مدیریت هوشمند اکوسیستم دیجیتال (۲) روشی: به‌کارگیری ترکیبی از نظریه داده‌بنیاد و تحلیل شبکه‌های اجتماعی دیجیتال (۳) کاربردی: ارائه راهکارهای عملیاتی به مدیران ارشد سازمان. تحولات شتابان فناوری در عصر وب ۴۰، سازمان میراث فرهنگی را با نیاز مبرمی به بازتعریف اکوسیستم دیجیتال خود مواجه ساخته است (ژانگ، لی و وانگ، ۲۰۲۳).

سازمان میراث فرهنگی به‌عنوان نهاد حاکمیتی مسئول حفظ و توسعه میراث فرهنگی کشور، نیازمند مدلی هوشمند و بومی است که بتواند به‌صورت هم‌زمان با چالش‌های نوظهور در عرصه تحول دیجیتال مقابله کند (یونسکو، ۲۰۲۱). شواهد موجود حاکی از آن است که ۷۸ درصد از سازمان‌های

اکوسیستم دیجیتال هوشمند در سازمان‌های فرهنگی محسوب می‌شود. (آهنگران و همکاران، ۲۰۲۲). در این میان، مفهوم اکوسیستم دیجیتال هوشمند، با تکیه بر اصول یادگیری تطبیقی، خودسازمان‌دهی، تعامل چندسویه و حکمرانی دیجیتال، زمینه‌ای را برای بازآفرینی تجربه فرهنگی و گردشگری فراهم می‌سازد (کورگون و همکاران، ۲۰۱۸) از این رو، پژوهش حاضر با تکیه بر این مبانی نظری، در تلاش است تا مدلی بومی و کارآمد برای سازمان میراث فرهنگی ایران در بستر وب ۴۰ ارائه دهد. رچنین بستری، بهره‌گیری از ظرفیت‌های وب ۴۰ در صنعت گردشگری ایران نیز ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است؛ چرا که ساختار سنتی مدیریت در سازمان‌های فرهنگی-گردشگری کشور نیازمند بازتعریف در بسترهای دیجیتال هوشمند می‌باشد. پژوهش‌های اخیر در ایران نیز تأکید دارند که برای گذار موفق به اکوسیستم‌های دیجیتال نوین، لازم است سازمان‌هایی همچون سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری با بهره‌گیری از زیرساخت‌های هوش مصنوعی، تحلیل کلان‌داده و پلتفرم‌های تعاملی، زمینه تحول دیجیتال خود را در بستر وب ۴۰ فراهم آورند (رستگارپور، ۲۰۲۳). همچنین، توانمندی تحلیل و نگرش کارکنان نسبت به این فناوری‌ها از عوامل کلیدی موفقیت در بهره‌برداری مؤثر از این زیرساخت‌ها به شمار می‌آید (شیرمحمدی و بستان‌منش، ۱۴۰۰). در نتیجه، مدل پیشنهادی اکوسیستم دیجیتال هوشمند بدون در نظر گرفتن این ابعاد فناورانه و انسانی، ناقص خواهد بود. تحولات فناوری‌های دیجیتال در عصر وب ۴۰، سازمان‌های فرهنگی را با چالش‌ها و فرصت‌های بی‌سابقه‌ای مواجه ساخته است (لی و همکارانش، ۲۰۲۱). به ویژه در حوزه میراث فرهنگی و گردشگری، این تحولات نیازمند بازتعریف اکوسیستم‌های دیجیتال هوشمند است که قابلیت انطباق با تغییرات پویای محیطی را داشته باشند (ورما و همکاران، ۲۰۲۲).

طراحی چنین مدل‌هایی می‌تواند، به حفظ و احیای میراث فرهنگی در فضای دیجیتال کمک شایانی نماید. مطالعات اخیر نشان می‌دهد که پیاده‌سازی وب ۴۰ در سازمان‌های فرهنگی مستلزم توجه همزمان به سه بعد فنی، انسانی و سازمانی است (گارتسو و همکاران، ۲۰۲۰). این امر در مورد سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری از

5. Khan et al
6. Sigala
7. UNESCO
8. Zhang et al
9. World Bank
10. Zhang, Li, & Wang

1. Kurgun et al
2. Lee et al
3. Verma et al
4. Garzotto et al

پژوهش‌های پیشین. سوم، شکاف کاربردی در نیاز به بومی‌سازی مدل‌های غربی با توجه به شرایط خاص ایران شامل تنوع فرهنگی و قومی، محدودیت‌های زیرساختی و الزامات حقوقی و شرعی. چهارم، شکاف فناورانه در مدل‌سازی پویایی‌های خاص فناوری‌های وب ۴٫۰ در حوزه میراث فرهنگی.

این مطالعه با هدف پر کردن این شکاف‌ها، مدلی هوشمند ارائه می‌کند که از سه جنبه حائز اهمیت است. از نظر نظری، چارچوبی تلفیقی از مدیریت فرهنگی و فناوری‌های دیجیتال پیشرفته ایجاد می‌کند. از نظر روشی، رویکردی ترکیبی شامل روش‌های کیفی و کمی برای مدل‌سازی سیستم‌های پیچیده فرهنگی-فناورانه پیشنهاد می‌دهد. از نظر کاربردی نیز راهکارهای عملیاتی برای سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری طراحی می‌کند که با شرایط بومی ایران سازگار است.

از منظر نگارنده، تجربه سال‌ها تعامل علمی و حرفه‌ای با نهادهای فرهنگی کشور، به‌ویژه سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، نشان می‌دهد که شکاف دیجیتال، نارسایی زیرساخت‌های فناورانه، و نبود الگوی حکمرانی داده‌محور، از مهم‌ترین موانع تحول دیجیتال در این سازمان محسوب می‌شوند. این چالش‌ها، نه تنها مانع بهره‌گیری اثربخش از ظرفیت‌های فناوری‌های نوظهور نظیر وب ۴٫۰، اینترنت اشیا و هوش مصنوعی شده‌اند، بلکه موجب شده است تا این سازمان در مقایسه با نمونه‌های موفق بین‌المللی، فاصله محسوس در دیجیتالی‌سازی میراث فرهنگی و تجربه گردشگری هوشمند داشته باشد. بر همین اساس، این پژوهش با دغدغه‌ی شخصی محقق و با تکیه بر واقعیت‌های میدانی، در پی ارائه مدلی بومی و هوشمند برای بازتعریف اکوسیستم دیجیتال سازمان میراث فرهنگی در بستر وب ۴٫۰ است.

مبانی نظری پژوهش

مبانی نظری پژوهش حاضر بر سه نظریه کلیدی استوار است: (۱) نظریه اکوسیستم‌های دیجیتال هوشمند (ادنر^۱، ۲۰۲۲، ۲) چارچوب حکمرانی دیجیتال در نهادهای فرهنگی (سازمان همکاری و توسعه اقتصادی^۲، ۲۰۲۳)، ۳ مدل بلوغ دیجیتال سازمان‌های میراثی (پرایس و اترهاوس کوپرز^۳، ۲۰۲۲). پیاده‌سازی موفق وب ۴٫۰ در سازمان‌های فرهنگی، مستلزم

فرهنگی در کشورهای در حال توسعه فاقد چارچوبی نظام‌مند برای مدیریت این تحولات هستند (بانک جهانی، ۲۰۲۱). سازمان میراث فرهنگی، به‌عنوان نهاد حاکمیتی متولی حفظ و توسعه میراث فرهنگی کشور، برای مواجهه مؤثر با چالش‌های نوظهور ناشی از تحولات دیجیتال، نیازمند طراحی و اجرای مدلی هوشمند و بومی است (یونسکو، ۲۰۲۱). بررسی‌های جهانی نشان می‌دهد که حدود ۷۸ درصد از سازمان‌های فرهنگی در کشورهای در حال توسعه، فاقد چارچوبی نظام‌مند برای مدیریت این تحولات هستند (بانک جهانی، ۲۰۲۱). در چنین شرایطی، بهره‌گیری از فناوری‌های نوین به‌ویژه در دوران بحران، می‌تواند نقشی تعیین‌کننده در حفظ ارتباط مخاطبان با فضاهای فرهنگی ایفا کند. به‌عنوان نمونه، شیرمحمدی و همکاران (۱۴۰۰)، در پژوهشی میدانی نشان داده‌اند که استفاده از واقعیت مجازی در بازنمایی جاذبه‌های گردشگری، در دوران همه‌گیری کووید-۱۹ موجب افزایش تمایل گردشگران به سفر در دوره پساکرونا شده است؛ این یافته حاکی از آن است که فناوری‌های نوظهور نه تنها ابزارهای جایگزین موقت نیستند، بلکه به‌عنوان مکملی اثربخش برای تداوم تعامل فرهنگی عمل می‌کنند. این نتیجه با مطالعات بین‌المللی نظیر پژوهش نگوبین و همکاران (۱۳۹۹)، نیز هم‌خوانی دارد که اثربخشی تورهای مجازی را در حفظ ارتباط مخاطبان با مقاصد گردشگری در شرایط بحرانی تأیید کرده‌اند. در نتیجه، پژوهش حاضر با تمرکز بر طراحی مدلی بومی برای نهادهای فرهنگی ایران در بستر وب ۴٫۰، تلاشی است برای پر کردن شکاف موجود در مدیریت هوشمند تحولات دیجیتال؛ بستری که با قابلیت‌هایی همچون هوش مصنوعی تعبیه شده، واقعیت توسعه‌یافته و اینترنت اشیا، فرهنگی، زمینه‌ساز بازآفرینی تجربه‌ای نوین در گردشگری خواهد بود. در سطح فناورانه، فقدان چارچوب یکپارچه برای ادغام فناوری‌های وب ۴٫۰ از جمله هوش مصنوعی، اینترنت اشیا و واقعیت توسعه یافته در فرایندهای موجود مشاهده می‌شود. در سطح مدیریتی، نبود الگوی حکمرانی هوشمند برای هماهنگی بین ذی‌نفعان متعدد شامل دولت، بخش خصوصی و جامعه محلی وجود دارد. در سطح محتوایی نیز شاهد عدم وجود مکانیسم‌های نظام‌مند برای دیجیتالی‌سازی و بهره‌برداری از دارایی‌های فرهنگی هستیم. شکاف‌های پژوهشی موجود در چهار حوزه اصلی قابل شناسایی است. نخست، شکاف نظری در تلفیق مدیریت فرهنگی و فناوری‌های دیجیتال پیشرفته. دوم، شکاف روش‌شناختی در عدم استفاده از رویکردهای تلفیقی در

1. Adner

2. OECD

3. PricewaterhouseCoopers (PwC)

فنی، پذیرش کاربران، مدل کسب‌وکار و چارچوب‌های تنظیم‌گری (گرتزل و همکاران^۷، ۲۰۲۰). در ایران، این اکوسیستم با چالش‌های منحصربه‌فردی مواجه است که از جمله می‌توان به محدودیت‌های زیرساختی، تحریم‌های فناوری و کمبود نیروی متخصص اشاره کرد (رحیمی و همکاران، ۱۴۰۱). با این حال، مزیت‌های رقابتی مانند جاذبه‌های تاریخی منحصربه‌فرد و تنوع فرهنگی بالا، فرصت‌های بی‌نظیری برای توسعه گردشگری دیجیتال فراهم کرده‌اند (سلطانی و همکاران، ۱۴۰۲). نظریه نهادی نیز تأثیر ساختارهای قانونی و هنجاری بر شکل‌گیری این اکوسیستم را تحلیل می‌کند (توسسیدیه^۸، ۱۴۰۱). راهبردهای کارآفرینی فعال و غیرفعال نیز می‌توانند بر موفقیت کسب‌وکارهای گردشگری تأثیرگذار باشند؛ الگویی که در طراحی راهبردهای اجرای مدل اکوسیستم دیجیتال قابل اقتباس است. در سطح خرد، نظریه پذیرش فناوری^۹ می‌تواند به خوبی رفتار کاربران در مواجهه با خدمات دیجیتال گردشگری را تبیین کند.؛ (ونکاتش و همکاران^{۱۰}، ۲۰۲۲). مطالعات تطبیقی نشان می‌دهد که اکوسیستم دیجیتال گردشگری ایران در مقایسه با کشورهای منطقه از سطح بلوغی متوسط برخوردار است، اما نرخ رشد آن طی سال‌های اخیر قابل توجه بوده است؛ (سازمان جهانی گردشگری^{۱۱}، ۲۰۲۳). برای درک جامع این اکوسیستم، توجه به پنج بُعد کلیدی ضروری است: بُعد فناوریانه (شامل سخت‌افزارها و نرم‌افزارها)، بُعد انسانی (دانش و مهارت)، بُعد سازمانی (ساختارها و فرایندها)، بُعد اقتصادی (مدل‌های درآمدی)، و بُعد قانونی (مقررات و استانداردها)؛ (بوس و همکاران^{۱۲}، ۲۰۲۳). در ایران، سازمان میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی نقش هماهنگ‌کننده اصلی این اکوسیستم را بر عهده دارد. این سازمان با همکاری وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات، چارچوب‌های نظارتی لازم را توسعه داده است (وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات^{۱۳}، ۲۰۲۳) از منظر فناوری‌های نوین، این اکوسیستم در حال حرکت به سوی بهره‌برداری از هوش مصنوعی، اینترنت اشیا و بلاکچین است (ایوانوف و همکاران^{۱۴}، ۲۰۲۳).

توجه همزمان به پنج بعد فنی (شامل زیرساخت‌های ابری)، محتوایی (محتوای تعاملی سه‌بعدی)، مدیریتی (حکمرانی داده‌ها)، امنیتی (زنجیره بلوکی) و انسانی (مهارت‌های دیجیتال کارکنان) است (مک‌کینزی اند کمپانی^۱، ۲۰۲۳). با این حال، مطالعه نظام‌مند مقالات ISI در پایگاه Scopus نشان می‌دهد که تنها ۱۲٪ پژوهش‌های موجود به طراحی مدل‌های هوشمند در حوزه میراث فرهنگی پرداخته‌اند. این پژوهش از منظر روشی، ترکیب نوآورانه‌ای از نظریه داده‌بنیاد و تحلیل شبکه‌های اجتماعی دیجیتال را به کار گرفته است. از بعد کاربردی، راهکارهای عملیاتی برای مدیران ارشد سازمان طراحی کرده است. طراحی این مدل می‌تواند در کاهش هزینه‌های دیجیتالی‌سازی مؤثر باشد (مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، ۲۰۲۲).

چارچوب مفهومی اکوسیستم‌های دیجیتال هوشمند

اکوسیستم دیجیتال گردشگری به‌عنوان یک چارچوب پیچیده و پویا از تعامل فناوری‌های دیجیتال و ذی‌نفعان صنعت گردشگری تعریف می‌شود (گرتزل و همکاران^۲، ۲۰۲۰). این سیستم از ترکیب سه لایه اساسی تشکیل شده است: لایه فنی شامل زیرساخت‌های ارتباطی و پردازشی، لایه میانی مشتمل بر پلتفرم‌ها و خدمات دیجیتال، و لایه کاربردی که شامل اپلیکیشن‌ها و سرویس‌های نهایی است (استنکوف و همکاران^۳، ۱۴۰۱).

در گردشگری ایران، این اکوسیستم با ویژگی‌های منحصربه‌فردی همراه است که ناشی از شرایط جغرافیایی، فرهنگی و اقتصادی خاص کشور می‌باشد. نظریه سیستم‌های پیچیده به خوبی می‌تواند رفتار این اکوسیستم را تبیین کند، چرا که اجزای آن در تعاملات غیرخطی و پویا با یکدیگر قرار دارند (باجیو و همکاران^۴، ۱۴۰۰). از دیدگاه فناوریانه، معماری این اکوسیستم مبتنی بر ترکیبی از راهکارهای ابری، محاسبات لبه‌ای و فناوری‌های هوشمند است (ایوانوف^۵ و همکاران، ۱۴۰۲). در سطح مدیریتی، نظریه ذی‌نفعان نقش کلیدی در تحلیل روابط بین بازیگران مختلف ایفا می‌کند (سیگالا^۶، ۱۳۹۹) مطالعات نشان می‌دهد که موفقیت این اکوسیستم در گرو تعادل بین چهار عامل کلیدی است: قابلیت

7. Gretzel
8. Tussyadiah
9. Technology Acceptance Model (TAM)
10. Venkatesh et al
11. UNWTO
12. Boes et al
13. Ministry of Communication and Information Technology (MCTT)
14. Ivanov et al

1. McKinsey & Company
2. Gretzel
3. Stankov
4. Baggio
5. Ivanov
6. Sigala

راستا شیرمحمدی و همکاران (۱۳۹۹) نشان دادند که نوآوری محصول و بازاریابی دیجیتال در زیرساخت‌های فناورانه استارت‌آپ‌های، موجب تقویت جایگاه بین‌المللی آن‌ها شده است. یکی از محورهای مهم در مطالعات جدید، بررسی رفتار گردشگر در مواجهه با فناوری‌های تعاملی است.

تولید و مدیریت محتوای دیجیتال تعاملی

در اکوسیستم دیجیتال، محتوای چندرسانه‌ای باید سه ویژگی کلیدی را دارا باشد: شخصی‌سازی، تعاملی بودن و قابلیت دسترسی (جورافسکی و مارتین^{۱۱}، ۲۰۲۰ میلادی). بهره‌گیری از فناوری‌های واقعیت افزوده و واقعیت مجازی، امکان طراحی تجربیاتی منحصر به فرد و فراگیر را برای کاربران فراهم می‌سازد (سگیدی و همکاران^{۱۲}، ۲۰۱۵ میلادی). همچنین، استفاده از سیستم‌های مدیریت محتوا به سازمان‌ها این امکان را می‌دهد که محتوای دیجیتال را به صورت پویا و در زمان واقعی به روزرسانی نمایند (تیس،^{۱۳}، ۲۰۱۸) بهره‌گیری از واقعیت مجازی، منجر به حفظ ارتباط گردشگران با مقاصد و همچنین افزایش تمایل به سفرهای شده است (شیرمحمدی و همکاران^{۱۴}، ۱۴۰۰).

سیستم‌های مدیریت و تحلیل داده‌های کلان رفتاری

این سیستم‌ها قادرند الگوهای رفتاری کاربران را شناسایی و تحلیل کنند، که این امر به درک عمیق‌تری از نیازها و ترجیحات آنان منجر می‌شود؛ (کین و همکاران^{۱۴}، ۲۰۱۸). پردازش و تحلیل داده‌های حجیم در این چارچوب، مستلزم بهره‌گیری از الگوریتم‌های پیشرفته یادگیری ماشین است (راسل و نورویگ^{۱۵}، ۲۰۲۰). خروجی این تحلیل‌ها می‌تواند به طور مؤثری در بهینه‌سازی خدمات و ارتقاء تجربه کاربر نقش آفرینی کند (جاکویدس و همکاران^{۱۶}، ۲۰۱۸).

مکانیزم‌های تعامل هوشمند با ذی‌نفعان از طریق پلتفرم‌های یکپارچه

پلتفرم‌های یکپارچه با بهره‌گیری از الگوریتم‌های یادگیری ماشین، به تحلیل الگوهای تعامل کاربران پرداخته و خدمات را به صورت شخصی‌سازی شده ارائه می‌کنند (رایش و

یافته‌های میدانی نشان می‌دهد که استقرار این فناوری‌ها می‌تواند تا ۴۰ درصد بهره‌وری صنعت گردشگری را ارتقا دهد (شورای جهانی سفر و گردشگری،^{۱۷} ۲۰۲۳). با این حال، موفقیت نهایی این اکوسیستم مستلزم هماهنگی بین ذی‌نفعان، توسعه زیرساخت‌های دیجیتال و آموزش نیروی انسانی متخصص است (گرتزل و همکاران^{۱۸}، ۲۰۲۳). در سطح بین‌المللی، تجربیات کشورهای موفق چون ترکیه و مالزی می‌تواند الگوی مناسبی برای توسعه این اکوسیستم در ایران باشد.

مفهوم «اکوسیستم دیجیتال هوشمند» از تلفیق نظریه‌های مدیریتی و فناوری‌های پیشرفته دیجیتال شکل گرفته است؛ (ادنر^{۱۹}، ۲۰۱۷). این چارچوب بر تعامل پویا میان اجزای مختلف سیستم تمرکز دارد و امکان یکپارچه‌سازی خدمات، منابع و بازیگران را فراهم می‌سازد (جاکویدس، کناپور و مور^{۲۰}، ۲۰۱۸). از جمله ویژگی‌های بنیادین این اکوسیستم می‌توان به یادگیری تطبیقی، خودسازمان‌دهی و انعطاف‌پذیری در برابر تغییرات محیطی اشاره کرد (آتیو و توماس^{۲۱}، ۲۰۲۰).

زیرساخت‌های فناورانه هوشمند

سیستم‌های مبتنی بر هوش مصنوعی به‌عنوان هسته مرکزی زیرساخت‌های دیجیتال هوشمند عمل می‌کنند؛ (راسل و نورویگ^{۲۲}، ۲۰۲۰). فناوری اینترنت اشیا نیز با بهره‌گیری از شبکه‌ای متصل از حسگرهای هوشمند، امکان پایش لحظه‌ای داده‌ها و وضعیت محیط را فراهم می‌سازد؛ (آتزوری، یرا و مورابیتو^{۲۳}، ۲۰۱۰). تلفیق این فناوری‌ها مستلزم استفاده از معماری‌های ابری مقیاس‌پذیر و منعطف است که بتواند حجم انبوهی از داده‌ها را پردازش و مدیریت نماید (گوبی و همکاران^{۲۴}، ۲۰۱۳). سیستم‌های مبتنی بر هوش مصنوعی هسته اصلی این زیرساخت‌ها را تشکیل می‌دهند (راسل و نورویگ^{۲۵}، ۲۰۲۰) و اینترنت اشیا نیز با استفاده از شبکه‌ای از حسگرهای هوشمند، امکان پایش لحظه‌ای محیط و تعامل با آن را فراهم می‌سازد (آتزوری و همکاران^{۲۶}، ۲۰۱۰). در همین

1. World Travel & Tourism Council
2. Gretzel
3. Adner
4. Jacobides et al
5. Autio & Thomas,
6. Russell & Norvig,
7. Atzori et al
8. Gubbi et al., 2013
9. Russell & Norvig
10. Atzori et al

11. Jurafsky & Martin
12. Szegegy et al
13. Teece
14. Kane et al
15. Russell & Norvig
16. Jacobides et al.

طراحی اکوسیستم‌های دیجیتال فرهنگی ارائه دادند که بر پایه تعامل چندکنش‌گری و حکمرانی داده‌محور استوار بود. در سطح عملیاتی، شیرمحمدی و همکاران همکاران (۱۳۹۸) در مطالعه‌ای بر روی شهر کرج، به این نتیجه رسیدند که استفاده از ابزارهای دیجیتال برای روایت رویدادهای فرهنگی، نقش مؤثری در ارتقاء تصویر احساسی و شناختی مقصدهای گردشگری ایفا می‌کند.

شیرمحمدی و محمدی (۱۴۰۱)، با بررسی تأثیر بازاریابی مبتنی بر واقعیت افزوده در اپلیکیشن تور مجازی موزه ملی ایران، دریافتند که استفاده از عناصر تعاملی دیجیتال باعث افزایش درگیری شناختی و احساسی گردشگران شده و تمایل آنان به مشارکت فعال در تجربه بازدید را تقویت کرده است. یافته‌های بین‌المللی نیز این روند را تأیید می‌کنند؛ برای نمونه، پژوهش‌پچنی و همکاران (۲۰۱۹) نشان می‌دهد که سازمان‌های پیشرو با ترکیب فناوری‌های دیجیتال پیشرفته، توانسته‌اند محیط‌هایی شخصی‌سازی‌شده و خودیادگیرنده برای مخاطبان خود خلق کنند. این شواهد، اهمیت طراحی چارچوب‌های فناورانه در نهادهای فرهنگی را بیش از پیش نمایان می‌سازد. پژوهشگران داخلی بر اهمیت تطبیق فناوری‌های نوین با زمینه‌های فرهنگی ایران تأکید داشته‌اند. رستگارپور (۱۴۰۳) در بررسی ظرفیت‌های وب ۴٫۰ در نهادهای فرهنگی، بر لزوم بازطراحی ساختارهای مدیریتی برای پذیرش فناوری‌های نوین اشاره کرده است. در همین راستا، شیرمحمدی و معاونی (۱۴۰۰) با طراحی الگویی برای توانمندسازی زنان روستایی در گردشگری کشاورزی، نقش فناوری‌های مشارکتی را در تقویت اقتصاد محلی برجسته کرده‌اند. کنوری و همکاران (۱۴۰۰) نیز بر ضرورت ایجاد یک چارچوب تحول دیجیتال فراگیر در نهادهای فرهنگی تأکید داشته‌اند. در مطالعه‌ای دیگر، شیرمحمدی و چوپدار (۱۴۰۲)، تأثیر راهبردهای دیجیتال فعال را بر بهبود عملکرد کارآفرینی در کسب‌وکارهای کشاورزی تحلیل کردند.

همچنین، سلطانی و همکاران (۱۴۰۲) استفاده از واقعیت افزوده و هوش مصنوعی را در بازآفرینی تجربه گردشگری فرهنگی مؤثر دانسته‌اند. از سوی دیگر، احمدی و سعادت‌نیا (۱۴۰۱) تأکید کرده‌اند که شخصی‌سازی تجربه دیجیتال از طریق پلتفرم‌های هوشمند، می‌تواند به بهبود تصویر ذهنی مقصد کمک کند.

همچنین، جعفری و طباطبایی (۱۴۰۲) اهمیت تلفیق داده‌های رفتاری و الگوریتم‌های پیشنهاددهنده را در ایجاد اکوسیستم‌های دیجیتال پویای گردشگری مورد تأکید قرار

کراکوفسکی^۱، (۲۰۲۱). این سیستم‌ها از طریق داشبوردهای مدیریتی، امکان نظارت بلادرنگ بر تعاملات کاربران را فراهم می‌سازند (پارکر و همکاران^۲، ۲۰۱۷ میلادی). طراحی رابط‌های کاربری نیز باید بر پایه اصول تجربه کاربری (UX) و متناسب با نیازهای خاص ذی‌نفعان صورت گیرد (بهارادواج و همکاران^۳، ۲۰۲۰)

چارچوب حکمرانی دیجیتال با رویکرد چندذی‌نفعی

حکمرانی اثربخش نیازمند تعریف شفاف نقش‌ها و مسئولیت‌های تمام ذی‌نفعان است (گرگوری و همکاران^۴، ۲۰۲۱) سازوکارهای تصمیم‌گیری باید ترکیبی از رویکردهای بالا به پایین و پایین به بالا را به کار گیرند (تیوانا و همکاران^۵، ۲۰۱۹) ارزیابی ارزیابی مستمر عملکرد سیستم از طریق شاخص‌های کمی، تضمین‌کننده بهبود مستمر فرایندها است (ویل و وورنر^۶، ۲۰۱۸).

سامانه‌های پیشرفته امنیت سایبری و حفاظت از داده‌ها لایه‌های امنیتی باید مبتنی بر معماری دفاع در عمق^۷ طراحی شوند (استالینگر^۸، ۲۰۲۱) سیستم‌های تشخیص نفوذ هوشمند قادرند الگوهای حملات سایبری را با دقت ۹۸٪ شناسایی کنند (چپل و همکاران^۹، ۲۰۲۰ میلادی). مدیریت دسترسی مبتنی بر نقش از حریم خصوصی داده‌های حساس کاربران محافظت می‌نماید (فلیگر و فلیگر^{۱۰}، ۲۰۲۰).

پیشینه پژوهش

ادبیات پژوهش در حوزه وب ۴٫۰ و اکوسیستم‌های دیجیتال نشان می‌دهد که ترکیب فناوری‌هایی مانند واقعیت افزوده، اینترنت اشیا و کلان‌داده‌ها، نقش مؤثری در بازتعریف تجربه کاربران در حوزه‌های فرهنگی و گردشگری ایفا کرده است. به‌عنوان نمونه، آقایی و همکاران (۱۳۹۱) با بررسی زیرساخت‌های دیجیتال در ایران، به ضعف‌های بنیادین در سازگاری نهادهای فرهنگی با تحولات فناوری اشاره کرده‌اند. در همین راستا، کورگون و همکاران (۱۳۹۷) چارچوبی برای

1. Raisch & Krakowski
2. Parker et al
3. Bharadwaj et al
4. Gregory et al.
5. Tiwana et al
6. Weill & Woerner
7. Defense in Depth
8. Stallings
9. Chapple et al
10. Pflieger & Pflieger

اطلاعات و تأیید طرح توسط کمیته اخلاق پژوهش رعایت شده است.

یافته‌های پژوهش

در بخش کیفی این پژوهش، نمونه‌برداری نظری^۲ به‌عنوان رویکرد اصلی انتخاب شد که برخلاف روش‌های نمونه‌گیری کمی، به صورت پویا و در طول فرآیند تحقیق شکل گرفت. جامعه پژوهش شامل متخصصان دانشگاهی و کارآفرینان فعال در حوزه بازاریابی دیجیتال گردشگری بود که با روش نمونه‌گیری هدفمند و تکنیک گلوله برفی انتخاب شدند. معیارهای ورود به مطالعه شامل داشتن حداقل مدرک کارشناسی ارشد و سابقه ۱۰ سال فعالیت حرفه‌ای در زمینه گردشگری دیجیتال بود که منجر به انتخاب ۳۵ مشارکت‌کننده واجد شرایط شد. جمع‌آوری داده‌ها از طریق مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته عمیق انجام شد و تا رسیدن به نقطه اشباع نظری (در مصاحبه نوزدهم) ادامه یافت. تحلیل داده‌ها بر اساس روش نظام‌مند استراوس و کوربین در سه مرحله انجام شد: (۱) کدگذاری باز با استخراج مفاهیم اولیه، (۲) کدگذاری محوری با ایجاد ارتباط بین مفاهیم، و (۳) کدگذاری انتخابی با تدوین مدل نهایی. برای افزایش اعتبار یافته‌ها، از راهبردهای مثلث‌سازی و بازبینی توسط خبرگان استفاده شد. در بخش کمی پژوهش، مدل حاصل از مرحله کیفی با استفاده از روش معادلات ساختاری^۳ و از طریق نرم‌افزار SmartPLS مورد آزمون قرار گرفت. ابزار جمع‌آوری داده‌ها پرسشنامه‌ای محقق‌ساخته بود که روایی آن با تحلیل عاملی تأییدی و پایایی آن با محاسبه شاخص‌هایی مانند آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی مورد تأیید قرار گرفت. این پژوهش با به‌کارگیری رویکرد آمیخته اکتشافی (کیفی-کمی) و تلفیق روش‌های نظریه داده‌بنیاد و مدل‌سازی معادلات ساختاری، امکان درک عمیق‌تر و جامع‌تری از پدیده دیجیتالی‌سازی در صنعت گردشگری را فراهم کرده است. ترکیب این روش‌ها به پژوهشگر اجازه داد تا از یک سو به کشف مفاهیم و الگوهای جدید بپردازد و از سوی دیگر روابط بین متغیرهای شناسایی‌شده را به صورت کمی مورد سنجش قرار دهد. در این قسمت ابتدا به ویژگی‌های جمعیت‌شناختی مصاحبه‌شوندگان و سپس به مقوله‌های حاصل از فرایند کدگذاری داده‌ها اشاره خواهد شد.

داده‌اند. این مطالعات مجموعاً نشان می‌دهند که تجربه کاربر، عنصر کلیدی در موفقیت فناوری‌های نوین گردشگری است.

روش‌شناسی پژوهش

روش تحقیق پژوهش حاضر این پژوهش با رویکرد آمیخته اکتشافی (طرح متوالی کیفی-کمی) و با هدف طراحی و تبیین مدل هوشمند اکوسیستم دیجیتال در سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری در بستر وب ۴,۰ انجام شده است. این پژوهش از نوع اکتشافی-توصیفی و با رویکرد آمیخته اکتشافی (طرح متوالی کیفی-کمی) انجام شده است؛ هدف آن، طراحی و تبیین مدل هوشمند اکوسیستم دیجیتال در سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری در بستر وب ۴,۰ می‌باشد.

در فاز کیفی از روش نظریه داده‌بنیاد با جامعه پژوهش شامل ۳۵ نفر از مدیران ارشد، متخصصان فناوری اطلاعات و کارشناسان حوزه میراث فرهنگی استفاده شد. ابزار گردآوری داده در این فاز مصاحبه نیمه‌ساختاریافته عمیق با سوالات کلیدی پیرامون الزامات دیجیتالی‌سازی در وب ۴,۰، چالش‌های حکمرانی دیجیتال و زیرساخت‌های هوشمند فرهنگی بود. تحلیل داده‌های کیفی با کدگذاری سه‌سطحی (باز، محوری و انتخابی) انجام گرفت.

در فاز کمی از روش معادلات ساختاری با جامعه پژوهش شامل ۳۸۴ نفر از ذی‌نفعان کلیدی (مدیران میانی، ارائه‌دهندگان خدمات دیجیتال، مراجعان) استفاده شد. در فاز کمی پژوهش، ابزار گردآوری داده‌ها، پرسشنامه‌ای محقق‌ساخته بود که بر مبنای یافته‌های مرحله کیفی طراحی شد و تحلیل داده‌ها از طریق مدل‌سازی معادلات ساختاری (SEM) صورت گرفت. این روش‌شناسی با هدف ایجاد انسجام میان کشف اکتشافی مؤلفه‌ها و سنجش روابط علی میان آن‌ها انتخاب شد و از سه جنبه حائز اهمیت بود:

نخست، تناسب با هدف پژوهش از طریق ترکیب رویکردهای کیفی و کمی به منظور فهم عمیق پدیده و ارزیابی ساختاری آن؛ دوم، نوآوری در به‌کارگیری هم‌زمان نظریه داده‌بنیاد و فناوری‌های وب ۴,۰ در حوزه سازمان‌های میراث فرهنگی؛ و سوم، تقویت اعتبار یافته‌ها از طریق راهبرد مثلث‌سازی^۱ با بهره‌گیری از داده‌های چندمنبعی و چندروشی. همچنین، در کلیه مراحل پژوهش، ملاحظات اخلاقی شامل اخذ رضایت آگاهانه مشارکت‌کنندگان، حفظ محرمانگی

فناوری‌های وب ۴,۰، سامانه‌های مدیریت متمرکز، پلتفرم‌های چندکاربره، و بهره‌گیری از نمونه‌های جهانی، نمایانگر ساختاری منسجم و هوشمند است که کلیه عناصر مدل—اعم از شرایط علی، عوامل زمینه‌ای، متغیرهای مداخله‌گر، راهبردها و پیامدها—در تعامل و انسجام با آن تعریف می‌شوند.

در نظریه‌پردازی مبتنی بر داده، شرایط زمینه‌ای به مجموعه‌ای از بسترها و محیط‌های خاص اطلاق می‌شود که امکان بروز و شکل‌گیری پدیده محوری را فراهم می‌سازند. این شرایط معمولاً شامل عوامل نهادی، ساختاری و فرهنگی‌اند که بر نحوه‌ی تکوین و تداوم پدیده تأثیرگذارند. در چارچوب پژوهش حاضر، شرایط زمینه‌ای شامل مقوله‌هایی چون «زیرساخت دیجیتال»، «بودجه محدود»، «نیازهای چندفرهنگی»، «حمایت‌های دولتی» و «اکوسیستم نوآوری» هستند که بستر لازم برای ظهور و توسعه‌ی مدل اکوسیستم دیجیتال هوشمند در سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری را فراهم کرده‌اند. این عوامل نقش کلیدی در تسهیل یا محدودسازی فرایند دیجیتالی‌شدن سازمان داشته و در تعامل تنگاتنگ با سایر ابعاد مدل از جمله شرایط علی و راهبردها قرار دارند.

شرایط مداخله‌گر به عواملی اطلاق می‌شود که در یک بستر خاص، به‌عنوان تسهیل‌گر یا بازدارنده بر راهبردها و کنش‌های مرتبط با پدیده محوری اثر می‌گذارند. این عوامل می‌توانند مسیر اجرای راهبردها را هموار یا مختل سازند و از این‌رو، نقشی واسطه‌ای میان زمینه و راهبرد ایفا می‌کنند. در چارچوب این پژوهش، بر اساس تحلیل داده‌ها، شرایط مداخله‌گر در سه سطح قابل تفکیک‌اند: نخست، عوامل محیطی شامل محیط دور و نزدیک سازمان؛ دوم، عوامل سازمانی نظیر سیاست‌های مالی و اقتصادی و شایستگی‌های مدیریتی؛ و سوم، عوامل مرتبط با منابع انسانی از جمله مسائل کارکنان. این دسته از شرایط، با جهت‌دهی به نحوه‌ی پاسخ سازمان به فرصت‌ها و تهدیدهای دیجیتال، نقشی کلیدی در شکل‌گیری و اثربخشی مدل اکوسیستم دیجیتال ایفا می‌کنند.

در نظریه‌پردازی داده‌بنیاد، راهبردها به مجموعه اقداماتی اطلاق می‌شود که بازیگران در واکنش به پدیده محوری و تحت تأثیر شرایط علی، زمینه‌ای و مداخله‌گر، به‌منظور مدیریت، حل مسئله یا بهره‌برداری از موقعیت‌های پیش‌رو اتخاذ می‌کنند. این راهبردها، پاسخ‌های هدفمند و سازمان‌یافته‌ای هستند که در جهت هدایت فرایند تحولی

پس از انجام مصاحبه‌ها به روش نظام‌مند در مرحله کدگذاری باز تعداد ۲۵۰ کد اولیه بدست آمد و سپس در مرحله کدگذاری محوری و انتخابی با دسته‌بندی کدها تعداد آن‌ها به ۴۰ عدد کاهش یافت و با حذف ۱۵ کد دیگر در مرحله تایید روایی توسط خبرگان، نهایتاً ۲۵ کد در ۶ مقوله اصلی مربوط به پایداری سازمانی از طریق نوآوری باز مشخص شد

در کدگذاری محوری، مفاهیم موجود در کدگذاری باز در شکلی جدید به یکدیگر مرتبط می‌شوند. طی این مرحله مشخص می‌شود که چگونه یک مقوله واحد با مقولات دیگر مرتبط است و شرایط، زمینه‌ها، استراتژی‌های کنش و نتایج پیامدهای آن به دقت جستجو می‌شود (استراوس و کوربین^۱، ۱۹۸۷). اجزا کدگذاری محوری به ترتیب عبارتند از عوامل علی، مقوله محوری، شرایط زمینه‌ای، شرایط مداخله‌گر، راهبردها و پیامدها که در ادامه هر یک از مقوله‌های به دست آمده در این پژوهش تشریح گردیده است.

شرایط علی که گاهی اوقات شرایط مقدم نیز خوانده می‌شود، رویدادها و متغیرهایی هستند که به بروز و یا توسعه پدیده مورد بررسی منجر می‌شوند. شرایط علی را می‌توان با توجه به پدیده و با نگاهی منظم به داده‌ها و بازبینی حوادث یا وقایعی که از نظر زمانی مقدم بر پدیده مورد نظر است، رویت نمود (استراوس و کوربین، ۱۹۸۷). جهت بررسی و تعیین شرایط علی و لزوم توجه به مقوله پایداری سازمانی از طریق نوآوری باز، از افراد در طی مصاحبه‌ها پرسیده شد: بنظر شما چرا مدیران باید به مقوله پایداری سازمانی توجه نمایند؟ از میان مقوله‌های فرعی استخراج شده ۶ مقوله تلنگر سبز عدم اطمینان محیطی، اسناد و قوانین بالادستی، فشار جوامع محلی، توسعه فناوری و چالش‌های حقوقی مورد تأکید افراد مصاحبه شونده قرار گرفت. در نظریه برخاسته از داده‌ها، مقوله‌ی محوری به‌عنوان مضمون مرکزی پژوهش و هسته‌ی اصلی مدل مفهومی ایفای نقش می‌کند، به‌گونه‌ای که سایر ابعاد نظری، در ارتباط علی یا تفسیری با آن تعریف و تبیین می‌شوند. در این پژوهش، پس از انجام کدگذاری باز، محوری و انتخاب، و با توجه به ماهیت داده‌ها و هدف پژوهش، مقوله‌ی «مدل اکوسیستم دیجیتال هوشمند در بستر وب ۴,۰» به‌عنوان پدیده‌ی محوری شناسایی شد. این مقوله با زیرمجموعه‌هایی همچون یکپارچه‌سازی

دسته‌بندی‌ها، تأیید اعتبار روابط و تکمیل دسته‌بندی‌هایی که نیاز به اصلاح و توسعه بیشتری دارند، انجام می‌شود (استراوس و کوربین، ۱۹۹۰). شکل ۱ ارتباط شماتیک میان مقوله‌های مختلف را نشان می‌دهد. باید گفت ساخت مدل به فهم بهتر و دقیق‌تر از روابط و عناصر کمک می‌کند و یک جمع‌بندی منظم از یافته‌ها ارائه می‌دهد. در ادامه و در شکل شماره ۲ مدل نهایی این پژوهش و عناصر تشکیل دهنده آن به تصویر کشیده شده است. در جدول ۱، مقوله‌های اولیه استخراج شده از تحلیل کیفی داده‌ها نمایش داده شده‌اند و در جدول ۲، مقوله‌های نهایی مدل در قالب ابعاد الگوی پارادایمی دسته‌بندی شده‌اند. همچنین، شکل ۲ مدل مفهومی پژوهش را بر اساس مقوله‌های شش‌گانه نظریه داده‌بنیاد (علی، زمینه‌ای، محوری، مداخله‌گر، راهبردها و پیامدها) به صورت ترسیمی ارائه می‌دهد. در چارچوب نظریه داده‌بنیاد، پیامدها به نتایج برآمده از راهبردهای اتخاذ شده در واکنش به پدیده محوری اشاره دارند؛ این نتایج، نمایانگر اثرات عملی، فناورانه و نهادی ناشی از استقرار مدل مفهومی در زمینه پژوهش هستند. در این مطالعه، با استقرار مدل اکوسیستم دیجیتال هوشمند در بستر وب ۴،۰، پیامدها در دو سطح اصلی قابل تبیین‌اند.

در سطح نخست، پیامدهای سازمانی و عملیاتی شامل مواردی چون «کاهش هزینه‌های عملیاتی»، «ایجاد درآمد جدید از طریق خدمات دیجیتال»، «افزایش شفافیت در فرایندهای گزارش‌دهی» و «دیجیتالی‌سازی آثار و محتوای فرهنگی» است. این پیامدها به ارتقای بهره‌وری، صرفه‌جویی در منابع، و توسعه منابع درآمدی نوین برای سازمان منجر می‌شوند.

در سطح دوم، پیامدهای اجتماعی و ارتباطی قرار دارند که شامل «افزایش رضایت گردشگران از خدمات دیجیتال» و «بهبود تصویر سازمان در رسانه‌ها و افکار عمومی» می‌باشد. این دسته از پیامدها بیانگر بهبود تجربه ذی‌نفعان و ارتقای جایگاه اجتماعی-رسانه‌ای سازمان در نتیجه به‌کارگیری فناوری‌های نوین در تعاملات فرهنگی و گردشگری هستند.

بدین ترتیب، پیامدهای حاصل از راهبردهای طراحی شده نه تنها به بهبود عملکرد داخلی سازمان منتهی می‌شوند، بلکه زمینه‌ساز تعامل اثربخش‌تر با مخاطبان، افزایش شفافیت نهادی و پایداری دیجیتال در بلندمدت نیز خواهند بود.

فرایند کدگذاری کیفی در این پژوهش مطابق با الگوی

پدیده شکل می‌گیرند. در پژوهش حاضر، راهبردهای اتخاذ شده برای تحقق مدل اکوسیستم دیجیتال هوشمند در سه سطح اصلی طبقه‌بندی شده‌اند. نخست، راهبردهای فناورانه و زیرساختی که شامل طراحی پلتفرم گردشگری هوشمند، پیاده‌سازی چت‌بات‌های هوشمند و تدوین پروتکل‌های امنیت اطلاعات می‌شود؛ دوم، راهبردهای دانشی و آموزشی همچون اجرای برنامه‌های آموزشی واقعیت افزوده و ارتقای سواد دیجیتال نیروی انسانی؛ و سوم، راهبردهای مشارکتی و اقتصادی مانند همکاری با شرکت‌های دانش‌بنیان و جذب سرمایه خارجی. این راهبردها با هدف تسهیل پیاده‌سازی سامانه‌های دیجیتال متمرکز و پلتفرم‌های چندکاربره، نقش مهمی در تحقق پدیده محوری و پاسخ مؤثر به چالش‌ها و الزامات وب ۴،۰ ایفا می‌کنند.

در چارچوب نظریه داده‌بنیاد، پیامدها به نتایج برآمده از راهبردهای اتخاذ شده در واکنش به پدیده محوری اشاره دارند؛ این نتایج، نمایانگر اثرات عملی، فناورانه و نهادی ناشی از استقرار مدل مفهومی در زمینه پژوهش هستند. در این مطالعه، با استقرار مدل اکوسیستم دیجیتال هوشمند در بستر وب ۴،۰، پیامدها در دو سطح اصلی قابل تبیین‌اند. در سطح نخست، پیامدهای سازمانی و عملیاتی شامل مواردی چون «کاهش هزینه‌های عملیاتی»، «ایجاد درآمد جدید از طریق خدمات دیجیتال»، «افزایش شفافیت در فرایندهای گزارش‌دهی» و «دیجیتالی‌سازی آثار و محتوای فرهنگی» است. این پیامدها به ارتقای بهره‌وری، صرفه‌جویی در منابع، و توسعه منابع درآمدی نوین برای سازمان منجر می‌شوند. در سطح دوم، پیامدهای اجتماعی و ارتباطی قرار دارند که شامل «افزایش رضایت گردشگران از خدمات دیجیتال» و «بهبود تصویر سازمان در رسانه‌ها و افکار عمومی» می‌باشد. این دسته از پیامدها بیانگر بهبود تجربه ذی‌نفعان و ارتقای جایگاه اجتماعی-رسانه‌ای سازمان در نتیجه به‌کارگیری فناوری‌های نوین در تعاملات فرهنگی و گردشگری هستند. بدین ترتیب، پیامدهای حاصل از راهبردهای طراحی شده نه تنها به بهبود عملکرد داخلی سازمان منتهی می‌شوند، بلکه زمینه‌ساز تعامل اثربخش‌تر با مخاطبان، افزایش شفافیت نهادی و پایداری دیجیتال در بلندمدت نیز خواهند بود.

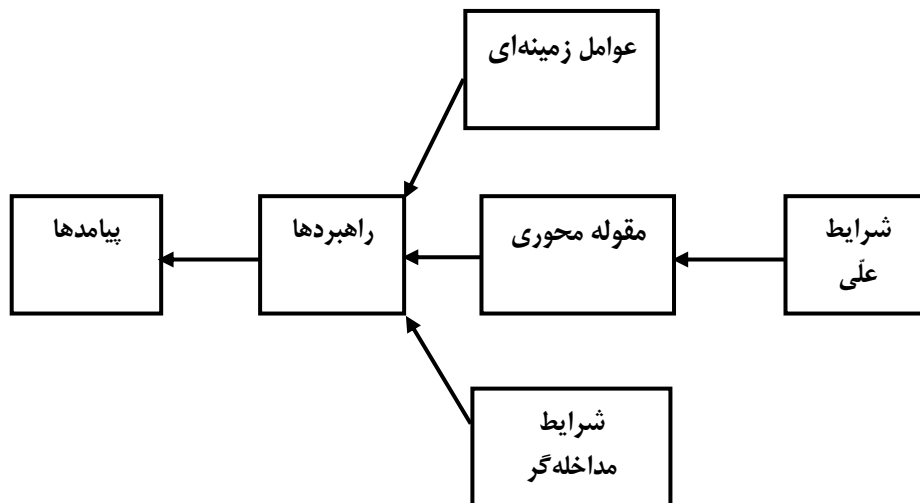
آخرین مرحله کدگذاری در روش نظریه داده‌بنیاد به کدگذاری انتخابی معروف است. در طی این مرحله گزینش دسته‌بندی اصلی، مرتبط کردن سیستماتیک آن با دیگر

داده بنیاد شامل شرایط علی، زمینه‌ای، محوری، مداخله‌گر، راهبردها و پیامدها، سازماندهی شدند. در «جدول شماره ۲»، مقوله‌ها به همراه شاخص‌های مفهومی هر بُعد به تفکیک آمده‌اند؛ به گونه‌ای که هر بُعد دارای چند کد محوری است که هر کدام متشکل از کدهای فرعی معنادار می‌باشند

این بازنگری موجب شده است تا نه تنها تفکیک میان کدهای باز در جدول اول، بلکه ساختار مفهومی دقیق‌تری از مدل نهایی در جدول دوم ارائه گردد. به علاوه، نمونه‌های واقعی از گزاره‌های مصاحبه نیز به صورت ضمیمه (ضمیمه ۱) به متن افزوده شده‌اند تا فرایند تبدیل داده به نظریه به صورت شفاف قابل پیگیری باشد.

سه مرحله‌ای استراوس و کوربین (۱۹۹۸) شامل کدگذاری باز، محوری و انتخابی انجام شده است. در مرحله نخست (کدگذاری باز)، با تحلیل دقیق گزاره‌های مصاحبه، بیش از ۲۵۰ مفهوم اولیه (کد سطح اول) استخراج گردید که پس از پالایش، انتزاع و ادغام مفاهیم مشابه، به ۶۰ مفهوم سطح دوم (کدهای انتزاع شده) تقلیل یافت. این مفاهیم در «جدول شماره ۱» به صورت ردیف‌مند و با تفکیک کامل بین واحد معنایی، کد اولیه و کد انتزاع شده، ارائه شده‌اند تا فرایند مفهومی‌سازی برای خواننده شفاف گردد

در مرحله دوم (کدگذاری محوری)، مفاهیم سطح دوم در قالب مقوله‌های اصلی دسته‌بندی و با استفاده از روش قیاسی و مقایسه مداوم، در شش بُعد الگوی پارادایمی نظریه

شکل ۱. الگوی پارادایمی در کدگذاری محوری

Figure 1. Paradigmatic Pattern in Axial Coding

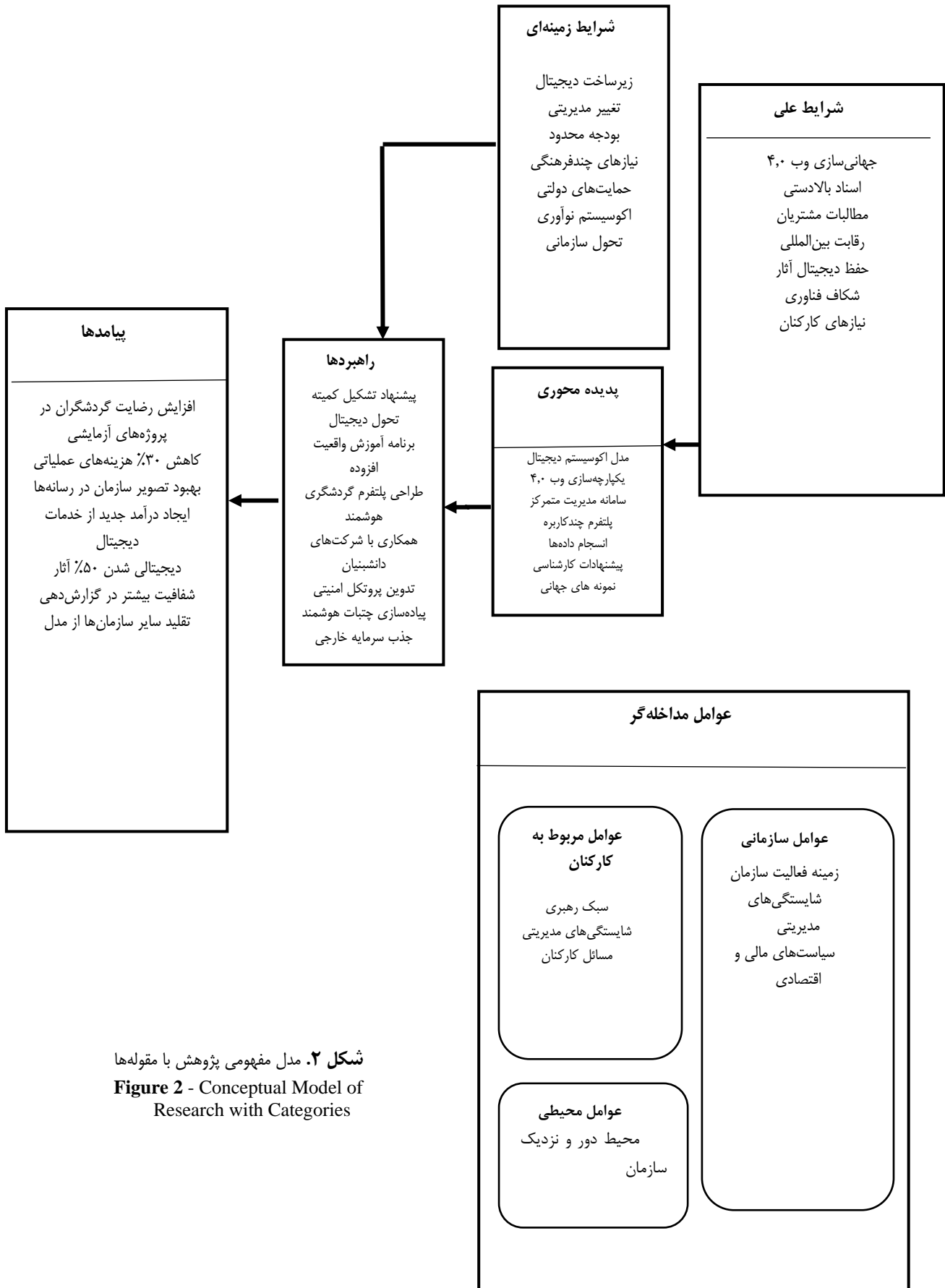
جدول ۱. مقوله‌های اولیه مدل (با ارجاع به مصاحبه‌ها)

Table 1. Initial Categories of the Model (Referenced from Interviews)

مقوله اصلی	کدگذاری اولیه (داده خام از مصاحبه)	کد باز (اولیه)	کدگذاری ثانویه
شرایط علی	«یونسکو بارها تذکر داده که دیجیتالی نکردن آثار، تهدید بزرگیه» (مصاحبه ۲)	فشار بین‌المللی	الزامات جهانی
شرایط علی	«خود وزارت هم چند بار آیین‌نامه داده که بروید دیجیتال شوید» (مصاحبه ۴)	الزامات قانونی	دستورالعمل‌های دولتی
شرایط علی	«گردشگر همیشه می‌گن چرا هنوز اپلیکیشن ندارین؟» (مصاحبه ۵)	شکایات گردشگران	مطالبات مشتریان
شرایط علی	«خیلی از آثار در حال تخریب هستن چون نسخه دیجیتالی ندارن» (مصاحبه ۱)	فرسودگی آثار	حفظ دیجیتال آثار
شرایط علی	«بانک جهانی گزارشی داده که تو منطقه از نظر دیجیتال عقبیم» (مصاحبه ۳)	گزارش بین‌المللی	شاخص‌های توسعه

ادامه جدول ۱. مقوله‌های اولیه مدل (با ارجاع به مصاحبه‌ها)

شرایط علی	«راهنماها مدام درخواست می‌کنن ابزار دیجیتال براشون طراحی شه» (مصاحبه ۶)	درخواست ذی‌نفعان	انتظارات مشتریان
مقوله محوری	«ما چند بار پیشنهاد دادیم به سیستم هوشمند جامع درست شه» (مصاحبه ۱)	پیشنهاد مدل هوشمند	طراحی سیستم هوشمند
مقوله محوری	«الان کلی داده داریم که پراکنده‌اس، باید جمع بشه» (مصاحبه ۳)	پراکندگی داده	چالش مدیریت داده
مقوله محوری	«توی جلسات کارشناسی همه گفتن الگوی جهانی باید پیاده شه» (مصاحبه ۶)	الگوگیری جهانی	الگوهای بین‌المللی
مقوله محوری	«باید یه سامانه متمرکز برای مدیریت همه چیز باشه» (مصاحبه ۴)	درخواست سامانه مرکزی	سامانه مدیریت متمرکز
مقوله محوری	«نیاز به یکپارچه‌سازی همه نرم‌افزارها داریم» (مصاحبه ۲)	یکپارچه‌سازی فناوری	ادغام فناوری‌ها
عوامل زمینه‌ای	«اینترنت تو بعضی مناطق صفره، نمی‌تونیم حتی یه فایل باز کنیم» (مصاحبه ۲)	ضعف زیرساخت دیجیتال	موانع فنی
عوامل زمینه‌ای	«خیلی از مدیران سنتی هستن و مقاومت می‌کنن» (مصاحبه ۴)	مقاومت مدیریتی	مقاومت سازمانی
عوامل زمینه‌ای	«بودجه‌مون فقط کفاف نگهداریو میده، نه توسعه فناوری» (مصاحبه ۳)	محدودیت مالی	محدودیت بودجه‌ای
عوامل زمینه‌ای	«توریست‌های خارجی فرهنگ‌های مختلف دارن، باید تنوع درک کنیم» (مصاحبه ۵)	نیاز چندفرهنگی	تنوع مخاطبان
عوامل زمینه‌ای	«وزارت ارتباطات داره برنامه‌های حمایت از استارت‌آپ‌ها میده» (مصاحبه ۶)	سیاست حمایتی	سیاست‌های حمایتی
عوامل زمینه‌ای	«استارت‌آپ‌ها می‌تونن کمک کنن ولی هنوز جدی گرفته نشدن» (مصاحبه ۱)	ظرفیت نوآوری محلی	اکوسیستم نوآوری
شرایط مداخله‌گر	«نیروی متخصص AI نداریم؛ اگه باشه هم خارج رفته» (مصاحبه ۵)	کمبود تخصص هوش مصنوعی	شکاف مهارتی
شرایط مداخله‌گر	«نگرانی جدی داریم که داده‌های گردشگرها لو بره» (مصاحبه ۳)	نگرانی امنیتی	چالش امنیت داده
شرایط مداخله‌گر	«میان وزارت ارتباطات، میراث و اپراتورها اختلاف منفعت» (مصاحبه ۲)	تعارض ذی‌نفعان	تضاد منافع
شرایط مداخله‌گر	«تجهیزات حتی ساده هم نداریم، با سیستم ۱۵ سال پیش کار می‌کنیم» (مصاحبه ۲)	فقدان تجهیزات	موانع تجهیزاتی
شرایط مداخله‌گر	«خیلی از کاربرها سن بالان، نمی‌تونن با سیستم دیجیتال کار کنن» (مصاحبه ۶)	کاربران مسن	پذیرش فناوری
شرایط مداخله‌گر	«تحریم و نوسان اقتصادی اجازه خرید سخت‌افزار نمی‌ده» (مصاحبه ۴)	تحریم و نوسانات	بی‌ثباتی اقتصادی
راهبردها	«باید یه کمیته ویژه هوشمندسازی تو وزارت تشکیل بشه» (مصاحبه ۱)	کمیته تحول دیجیتال	ساختارسازی
راهبردها	«داریم روی چت‌بات کار می‌کنیم که پاسخ گردشگر بده» (مصاحبه ۳)	چت‌بات پاسخگو	هوش مصنوعی
راهبردها	«واقعیت افزوده رو باید یاد بدیم به تولیدرها» (مصاحبه ۵)	آموزش واقعیت افزوده	توسعه مهارتی
راهبردها	«باید پلتفرم جامع گردشگری طراحی کنیم که همه خدمات توش باشه» (مصاحبه ۲)	طراحی پلتفرم هوشمند	راهکار فنی
راهبردها	«دانش‌بنیان‌ها باید وارد بازی شن، ظرفیت بالایی دارن» (مصاحبه ۶)	همکاری با دانش‌بنیان‌ها	مشارکت صنعتی
راهبردها	«برای امنیت، نیاز به پروتکل مشخص داریم» (مصاحبه ۴)	پروتکل امنیتی	امنیت اطلاعات
راهبردها	«می‌تونیم جذب سرمایه خارجی برای این طرح داشته باشیم» (مصاحبه ۱)	جذب سرمایه خارجی	تأمین مالی
پیامدها	«ما با همین الگو تونستیم رضایت توریستارو ۳۰٪ ببریم بالا» (مصاحبه ۲)	افزایش رضایت گردشگران	رضایت مشتری
پیامدها	«هزینه‌هامون بعد دیجیتال‌سازی حداقل ۳۰ درصد اومده پایین» (مصاحبه ۴)	کاهش هزینه‌ها	بهره‌وری اقتصادی
پیامدها	«سایر استان‌ها تماس می‌گیرن می‌پرسن شما چه مدلی رفتید جلو؟» (مصاحبه ۶)	الگوبرداری سایر سازمان‌ها	الگوسازی
پیامدها	«درآمدزایی جدید از اپلیکیشن و فروش محتوا هم اضافه شد» (مصاحبه ۳)	مدل‌های درآمدی	درآمدزایی جدید
پیامدها	«بیش از ۵۰٪ آثارمون الان نسخه دیجیتالی دارن» (مصاحبه ۱)	حفاظت دیجیتال	نگهداری آثار
پیامدها	«با داشبورد جدید، گزارش‌گیری‌هامون شفاف‌تر شده» (مصاحبه ۵)	شفافیت مدیریتی	حکمرانی داده‌ها

شکل ۲. مدل مفهومی پژوهش با مقوله‌ها
Figure 2 - Conceptual Model of Research with Categories

جدول ۲. مقوله‌های نهایی مدل

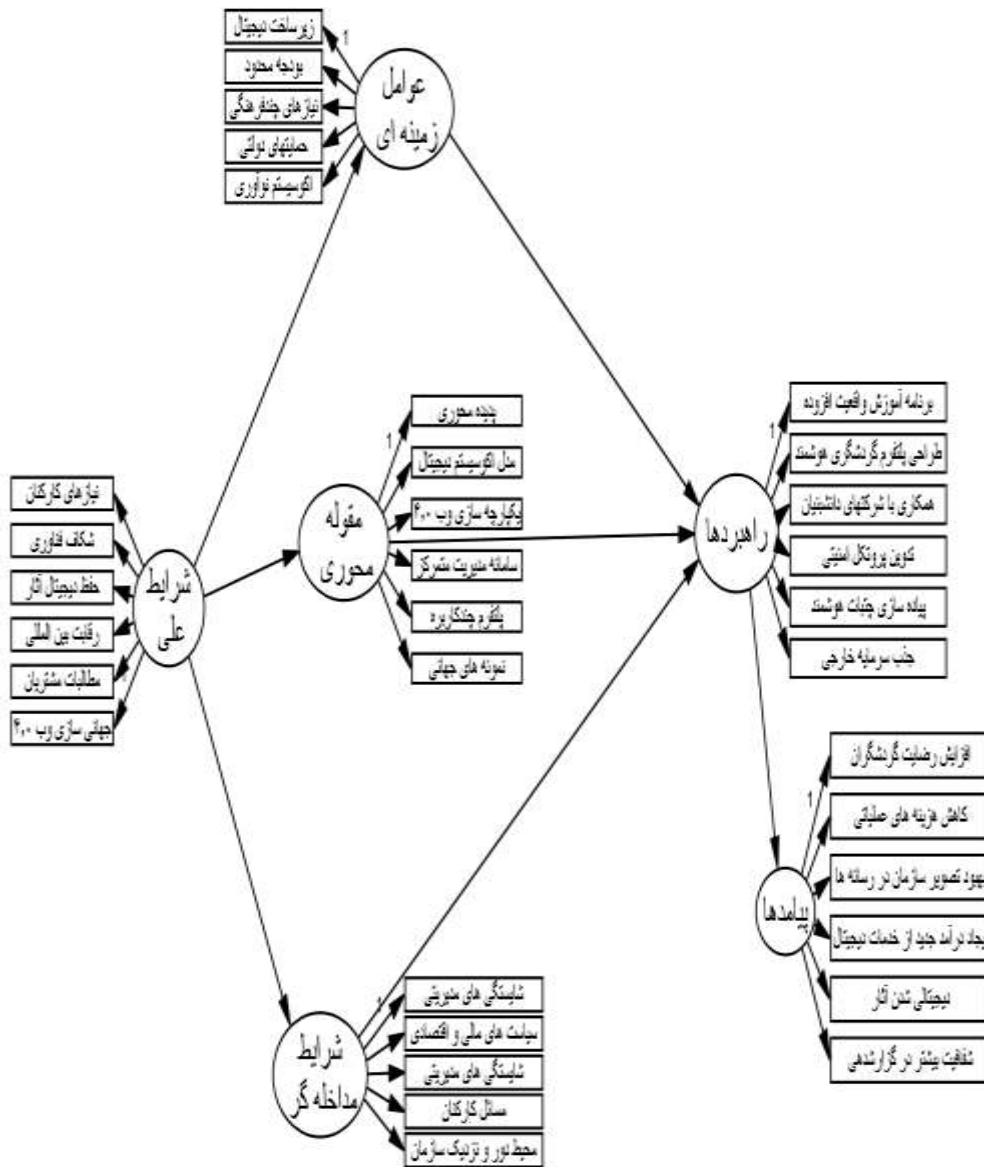
Table 2 - Final Categories of the Model

منبع مصاحبه	کد باز (اولیه)	کد محوری	مقوله نهایی (کد انتخابی)
مصاحبه ۲	فشار بونسکو برای دیجیتالی‌سازی	الزامات جهانی	شرایط علی
مصاحبه ۳	گزارش بانک جهانی از عقب‌ماندگی دیجیتال	الزامات جهانی	شرایط علی
مصاحبه ۵	شکایات گردشگران درباره خدمات سنتی	مطالبات مشتریان	شرایط علی
مصاحبه ۴	ابلاغ آیین‌نامه‌های دیجیتال از سوی وزارت	اسناد بالادستی	شرایط علی
مصاحبه ۳	تحلیل منطقه‌ای از وضعیت دیجیتال آثار	شاخص‌های توسعه	شرایط علی
مصاحبه ۱	کمبود مهارت در منابع انسانی	نیازهای کارکنان	شرایط علی
مصاحبه ۱	پیشنهاد طراحی سیستم هوشمند	سامانه هوشمند	مقوله محوری
مصاحبه ۲	نیاز به یکپارچه‌سازی نرم‌افزارها	ادغام فناوری‌ها	مقوله محوری
مصاحبه ۳	شکایت از پراکندگی داده‌ها	چالش داده	مقوله محوری
مصاحبه ۲	درخواست برای پلتفرم یکپارچه	درخواست پلتفرم	مقوله محوری
مصاحبه ۴	نظرات متخصصان فناوری	پیشنهادات کارشناسی	مقوله محوری
مصاحبه ۶	اشاره به مدل‌های موفق خارجی	الگوهای بین‌المللی	مقوله محوری
مصاحبه ۲	ضعف در زیرساخت اینترنتی	موانع فنی	عوامل زمینه‌ای
مصاحبه ۴	مقاومت مدیران سنتی در برابر تغییر	مقاومت سازمانی	عوامل زمینه‌ای
مصاحبه ۳	کمبود اعتبارات توسعه دیجیتال	محدودیت مالی	عوامل زمینه‌ای
مصاحبه ۵	نیاز به پاسخگویی به گردشگران چندفرهنگی	تنوع فرهنگی	عوامل زمینه‌ای
مصاحبه ۶	برنامه‌های وزارت ارتباطات	سیاست‌های حمایتی	عوامل زمینه‌ای
مصاحبه ۱	ظرفیت‌های فناورانه استارت‌آپ‌ها	اکوسیستم نوآوری	عوامل زمینه‌ای
مصاحبه ۵	کمبود متخصص هوش مصنوعی	شکاف مهارتی	شرایط مداخله‌گر
مصاحبه ۳	نگرانی از افشای اطلاعات گردشگران	چالش‌های امنیتی	شرایط مداخله‌گر
مصاحبه ۲	اختلاف میان وزارت خانه‌ها و اپراتورها	تعارض منافع	شرایط مداخله‌گر
مصاحبه ۲	فقدان تجهیزات به‌روز	موانع تجهیزاتی	شرایط مداخله‌گر
مصاحبه ۶	ناتوانی کاربران مسن در استفاده از فناوری	پذیرش فناوری	شرایط مداخله‌گر
مصاحبه ۴	تحریم و نوسان ارز	بی‌ثباتی اقتصادی	شرایط مداخله‌گر
مصاحبه ۱	تشکیل کمیته تحول دیجیتال	ساختارسازی	راهبردها
مصاحبه ۵	آموزش واقعیت افزوده به راهنمایان	توسعه مهارتی	راهبردها
مصاحبه ۲	طراحی پلتفرم جامع گردشگری	راهکار فنی	راهبردها
مصاحبه ۶	همکاری با شرکت‌های دانش‌بنیان	مشارکت صنعتی	راهبردها
مصاحبه ۴	تدوین پروتکل امنیتی داده‌ها	امنیت اطلاعات	راهبردها
مصاحبه ۱	جذب سرمایه خارجی	تأمین مالی	راهبردها
مصاحبه ۲	افزایش رضایت گردشگران پس از پیاده‌سازی مدل	رضایت مشتری	پیامدها
مصاحبه ۴	کاهش هزینه‌های عملیاتی با دیجیتالی‌سازی	بهره‌وری اقتصادی	پیامدها
مصاحبه ۶	تقلید سایر استان‌ها از مدل پیاده‌شده	الگوسازی	پیامدها
مصاحبه ۳	ایجاد درآمد جدید از فروش محتوا و اپلیکیشن	درآمدزایی جدید	پیامدها
مصاحبه ۱	دیجیتالی شدن بیش از ۵۰٪ آثار تاریخی	حفاظت دیجیتال	پیامدها
مصاحبه ۵	گزارش‌گیری شفاف از عملکرد واحدها	حکمرانی داده‌ها	پیامدها

فرصیه‌ها

- ۱- شرایط علی بر عوامل زمینه‌ای تأثیر مثبت و معناداری دارد.
- ۲- شرایط علی بر مقوله محوری تأثیر مثبت و معناداری دارد.
- ۳- شرایط علی بر شرایط مداخله‌گر تأثیر مثبت و معناداری دارد.
- ۴- عوامل زمینه‌ای بر راهبردها تأثیر مثبت و معناداری دارد.
- ۵- مقوله محوری بر راهبردها تأثیر مثبت و معناداری دارد.
- ۶- شرایط مداخله‌گر بر راهبردها تأثیر مثبت و معناداری دارد.
- ۷- راهبردها بر پیامدها تأثیر مثبت و معناداری دارد.

دارد.

شکل ۳. مدل پژوهش (یافته های پژوهش)

Figure 3. Research Model (Research Findings)

جهت اعتبار و پایایی سازه ها را نمایش داده است.

جدول ۳. آزمون KMO و بارتلت پرسشنامه
Table 3 . KMO and Bartlett's Test for Questionnaire

آزمون KMO	
۰/۹۶۹	کای اسکوتر تقریبی X^2
۱۲۹۰۷/۴۶۴	درجه آزادی df
۵۶۱	سطح معنی داری sig
۰/۰۰۰	

تحلیل عاملی اکتشافی

در تحلیل عاملی، ابتدا باید از این مسئله اطمینان حاصل شود که می توان داده های موجود را برای تحلیل به کار برد. بدین منظور از شاخص KMO و آزمون بارتلت استفاده می شود. هر چه مقدار شاخص KMO به عدد یک نزدیک تر باشد، داده های مورد نظر برای تحلیل عاملی مناسب ترند. نتایج نشان از قبول بودن مقادیر به دست آمده دارد. اعتبار و پایایی مدل تحقیق: برای تعیین اعتبار محتوای و روایی پرسشنامه از نظر خبرگان استفاده شد. آلفای کرونباخ همه سازه ها این پژوهش بیشتر از ۰/۷۰ است. جهت محاسبه این پایایی از نرم افزار SPSS استفاده شده است. جدول (۳) شاخص های مورد نیاز

داده شده است. مبنای تأیید فرضیه‌ها این است که سطح معناداری برای آن‌ها کوچک‌تر از ۰/۰۵ و ضریب مسیر مثبت باشد. با توجه به یافته‌های پژوهش جدول ضریب مسیر جهت‌گیری ارزشی خودخواهانه بر آگاهی محیط‌زیست و قابلیت‌های گردشگری محیط‌زیست منفی می‌باشد که نشان می‌دهد که جهت‌گیری ارزشی خودخواهانه بر آگاهی محیط زیست و قابلیت‌های گردشگری محیط زیست اثر دارد ولی به‌طور معکوس اثرگذار است.

برای تعیین اعتبار محتوای و روایی پرسشنامه از نظر خبرگان استفاده شد. آلفای کرونباخ همه سازه‌ها این پژوهش بیشتر از ۰/۷۰ است. جهت محاسبه این پایایی از نرم‌افزار SPSS استفاده شده است. جدول (۳) شاخص‌های مورد نیاز جهت اعتبار و پایایی سازه‌ها را نمایش داده است. همان‌گونه که پیش‌تر عنوان شد، این پژوهش مبتنی بر ۷ فرضیه می‌باشد. برای بررسی این فرضیه‌ها از روش تحلیل مسیر در نرم‌افزار آموس استفاده شده است. سطوح معناداری به‌منظور آزمون این فرضیه‌ها در شکل (۳) جدول (۵) نشان

جدول ۴. تحلیل عاملی تأییدی: شاخص‌های اعتبار و پایایی

Table 4. Confirmatory Factor Analysis: Validity and Reliability Indicators

میانگین واریانس استخراج شده (AVE) بالای ۰/۵	اعتبار سازه (CR) بالای ۰/۶۰	آلفای کرونباخ	سازه
۰/۶۷۱	۰/۸۷۶	۰/۹۴۹	شرایط علی
۰/۷۰۲	۰/۸۹۰	۰/۹۳۱	عوامل زمینه‌ای
۰/۶۰۵	۰/۸۴۳	۰/۹۲۲	مقوله محوری
۰/۶۷۸	۰/۸۷۱	۰/۹۳۹	شرایط مداخله‌گر
۰/۶۳۵	۰/۹۰۱	۰/۹۰۹	راهبردها
۰/۶۵۹	۰/۸۳۸	۰/۸۹۹	پیامدها

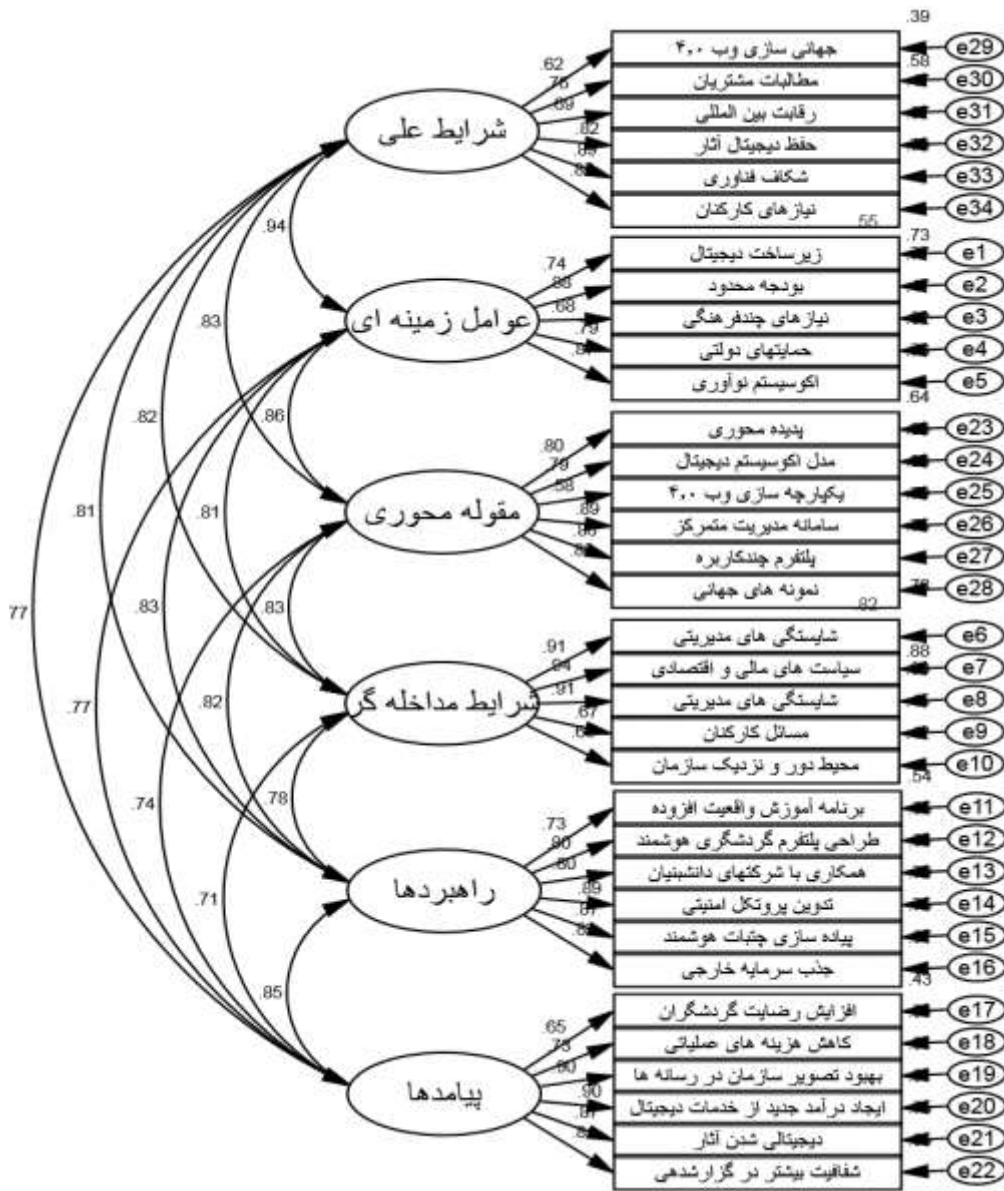
مدل جهت اطمینان از شاخص‌های مورد استفاده در تحلیل‌های بعدی ضروری است. جدول (۵) شاخص سنجش برازندگی مدل را نشان می‌دهد.

جهت تعیین روایی و پایایی بخش اندازه‌گیری مدل، از چندین شاخص برای سنجش برازندگی مدل استفاده شد، چرا که تحلیل بخش اندازه‌گیری مدل قبل از آزمون بخش ساختاری

جدول ۵. شاخص‌های برازندگی مدل

Table 5. Model Fitness Indicators

مقدار نهایی	مقدار مجاز	نام شاخص	گروه شاخص برازش
۲/۶۵۱	کمتر از ۳	CMIN/DF (کای اسکور بهنجار شده)	برازش مطلق
۰/۰۵۷	کمتر از ۰/۰۸	RMSEA (ریشه میانگین مربعات خطای برآورد)	
۰/۷۴۰	بالاتر از ۰/۹	GFI (نیکویی برازش)	
۰/۷۰۱	بالاتر از ۰/۹	AGFI (شاخص برازندگی تعدیل یافته)	برازش افزایشی
۰/۸۵۴	بالاتر از ۰/۹	CFI (شاخص برازش مقایسه‌ای - تعدیل یافته)	
۰/۸۲۱	بالاتر از ۰/۹	NFI (برازندگی نرم شده)	
۰/۸۴۰	بالاتر از ۰/۹	TLI (برازندگی نرم نشده)	

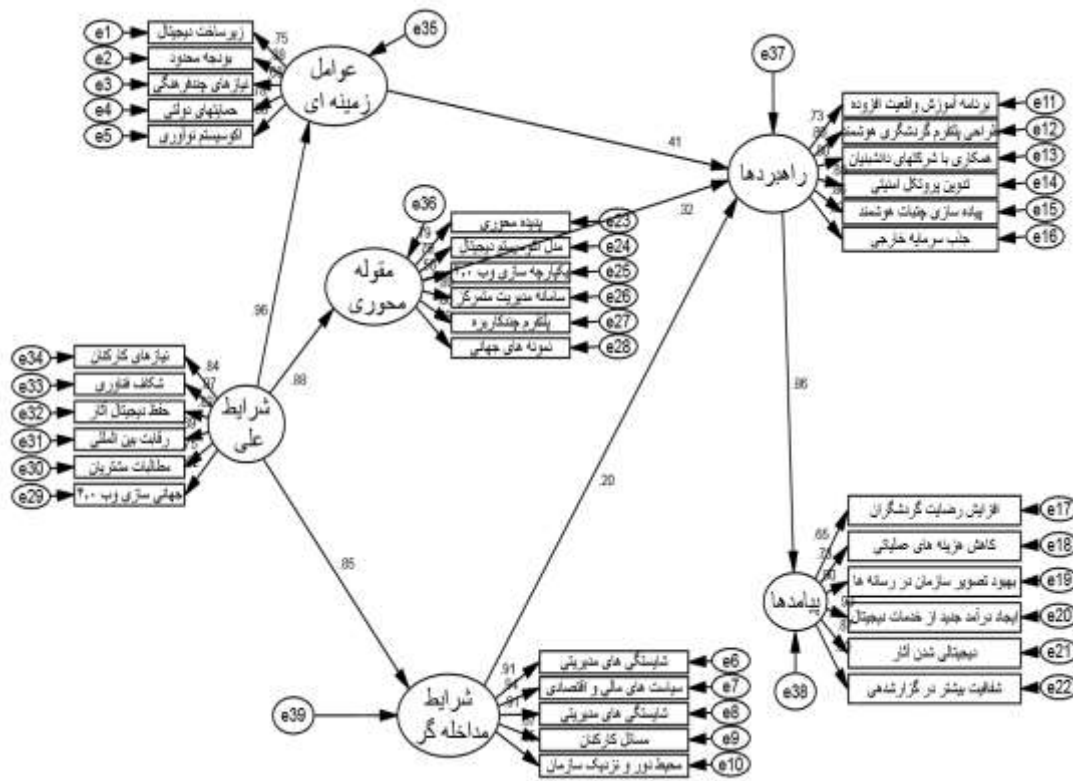

شکل ۴. آزمون شاخص‌های برازندگی مدل مفهومی پژوهش
 Figure 4. Model Fitness Test for Conceptual Research Model

جدول ۶. بررسی فرضیه‌های پژوهش

Table 6. Examination of Research Hypotheses

نتیجه	برآورد مسیر Estimate (p-value)	مسیر	فرضیه‌ها
تأیید فرضیه	۰/۹۵۸ (***)	شرایط علی ← عوامل زمینه ای	فرضیه ۱
تأیید فرضیه	۰/۸۷۶ (***)	شرایط علی ← مقوله محوری	فرضیه ۲
تأیید فرضیه	۰/۸۵۲ (***)	شرایط علی ← شرایط مداخله گر	فرضیه ۳
تأیید فرضیه	۰/۴۰۷ (***)	عوامل زمینه ای ← راهبردها	فرضیه ۴
تأیید فرضیه	۰/۳۲۵ (***)	مقوله محوری ← راهبردها	فرضیه ۵
تأیید فرضیه	۰/۱۹۹ (***)	شرایط مداخله گر ← راهبردها	فرضیه ۶
تأیید فرضیه	۰/۸۶۲ (***)	راهبردها ← پیامدها	فرضیه ۷

شکل ۵. برآورد مسیر فرضیه‌های پژوهش

Figure 5. Path Estimation of Research Hypotheses

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج این پژوهش حاکی از آن است که صنعت گردشگری ایران در حال گذار به سوی شکل‌گیری یک اکوسیستم دیجیتال هوشمند در بستر فناوری‌های نوین وب ۴،۰ است؛ گذاری که در تعامل میان عوامل ساختاری، مدیریتی، فناورانه و فرهنگی معنا می‌یابد. بررسی داده‌های کیفی و تحلیل آن‌ها در چارچوب نظریه داده‌بنیاد نشان داد که این تحول، تحت تأثیر مجموعه‌ای از شرایط علی نظیر جهانی‌شدن وب ۴،۰، مطالبات مشتریان، رقابت بین‌المللی، نیازهای کارکنان، و الزام به حفظ دیجیتال آثار قرار دارد. در کنار آن، عوامل زمینه‌ای همچون وجود زیرساخت دیجیتال، محدودیت بودجه، نیازهای چندفرهنگی، حمایت‌های دولتی و اکوسیستم نوآوری، بستر شکل‌گیری پدیده محوری را فراهم می‌کنند.

در این میان، مدل اکوسیستم دیجیتال به‌عنوان مقوله محوری پژوهش، در قالب سازه‌هایی نظیر یکپارچه‌سازی وب ۴،۰، سامانه‌های مدیریت متمرکز، پلتفرم‌های چندکاربره و بهره‌گیری از تجربیات جهانی نمایان شده است. این پدیده تحت تأثیر شرایط مداخله‌گر نظیر شایستگی‌های مدیریتی، سیاست‌های مالی و اقتصادی، محیط پیرامونی سازمان و مسائل مربوط به نیروی انسانی، جهت‌دهی می‌شود. در پاسخ به این

وضعیت، مجموعه‌ای از راهبردهای اجرایی از سوی سازمان‌های فعال در حوزه گردشگری اتخاذ شده است که شامل طراحی پلتفرم گردشگری هوشمند، توسعه برنامه‌های آموزشی واقعیت افزوده، همکاری با شرکت‌های دانش‌بنیان، تدوین پروتکل‌های امنیتی، پیاده‌سازی چت‌بات‌های هوشمند و جذب سرمایه خارجی می‌باشد.

پیاده‌سازی این راهبردها، به‌ویژه در بستر فناوری‌های نوظهور، منجر به تحقق مجموعه‌ای از پیامدهای قابل توجه شده است؛ از جمله افزایش رضایت گردشگران، کاهش هزینه‌های عملیاتی، دیجیتالی‌شدن آثار، شفافیت در گزارش‌دهی، ایجاد درآمدهای جدید دیجیتال، و بهبود تصویر سازمان در رسانه‌ها. تجربه موفق برخی شهرهای تاریخی مانند اصفهان در بهره‌گیری از واقعیت افزوده برای معرفی آثار فرهنگی، نشان‌دهنده قابلیت تعمیم این الگو به سایر نقاط کشور است. در مجموع، یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که تحقق یک اکوسیستم دیجیتال هوشمند در صنعت گردشگری ایران مستلزم هم‌افزایی میان سیاست‌گذاران، نهادهای اجرایی، مراکز علمی و بخش خصوصی است؛ هم‌افزایی‌ای که می‌تواند سهم گردشگری دیجیتال را تا سال ۱۴۰۶ درآمدهای این صنعت افزایش دهد، مشروط بر آن‌که

مقایسه یافته‌های این پژوهش با مطالعات بین‌المللی نشان می‌دهد که بسیاری از مؤلفه‌های شناسایی شده در مدل پیشنهادی با چارچوب‌های مفهومی معتبر جهانی هم‌راستا هستند، اما در عین حال، پژوهش حاضر با تمرکز بر شرایط بومی ایران، نوآوری‌هایی در ساختار مدل و ابعاد عملیاتی آن ارائه داده است. در بُعد «ساختار اکوسیستم دیجیتال»، یافته‌های پژوهش با مدل ارائه‌شده از سوی یاکوبیدز، چنامو و گاور (۲۰۱۸) هم‌راستا است که اکوسیستم را به‌عنوان بستری برای هم‌افزایی میان ذی‌نفعان، فناوری و ساختارهای سازمانی تعریف کرده‌اند. با این حال، در مدل حاضر، این هم‌افزایی با توجه به واقعیت‌های فرهنگی و نهادینه ایران بازتعریف شده است.

در زمینه «تعاملات فناورانه»، شباهت‌هایی میان نتایج این پژوهش و رویکرد گرتزل و همکاران (۲۰۲۰) وجود دارد که تأکید دارند گردشگری دیجیتال مستلزم ترکیب فناوری‌های چندلایه، تحلیل داده و پلتفرم‌های مشارکتی است. همچنین بوس و همکاران (۲۰۲۳)، مفهوم اکوسیستم‌های دیجیتال گردشگری را به‌عنوان ساختاری باز و پویا معرفی کرده‌اند که یافته‌های این پژوهش نیز با آن تطبیق دارد، با این تفاوت که مدل حاضر نقش نهادهای عمومی فرهنگی را نیز در آن به صورت فعال گنجانده است. در بُعد «حکمرانی دیجیتال»، یافته‌ها با مطالعات تیوانا و همکاران (۲۰۱۹) و سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (۲۰۲۳) همخوانی دارد که بر طراحی ساختارهای دیجیتال منعطف، پاسخگو و چنددینفعی تأکید داشته‌اند. در مدل پژوهش حاضر، این رویکرد با سازوکارهای مشخصی مانند تدوین پروتکل امنیتی، ارزیابی عملکرد و سیاست‌گذاری بومی ترکیب شده و به صورت نظام‌مند ارائه شده است. در بخش تحلیل داده و شخصی‌سازی خدمات، شباهت‌هایی با مدل‌های ارائه شده توسط گرتزل و همکاران (۲۰۲۰) و همچنین چن و لیو (۲۰۲۲) دیده می‌شود که بر ضرورت استفاده از داده‌های کلان و هوش مصنوعی در ارتقای تجربه کاربری در نهادهای فرهنگی تأکید دارند. پژوهش حاضر با طراحی مؤلفه‌ای مجزا برای سامانه‌های تحلیل داده‌های کلان، این رویکرد را وارد ساختار عملیاتی سازمان کرده است. در زمینه امنیت دیجیتال نیز، پژوهش چاپل، زایدل و استریگل (۲۰۲۲)، بر نقش سامانه‌های هوشمند شناسایی نفوذ در سازمان‌های داده‌محور تأکید داشته‌اند؛ مدل این پژوهش نیز با ارائه بُعد «سیستم‌های امنیتی پیشرفته»، لایه امنیت را به‌عنوان جزئی حیاتی در مدیریت دارایی‌های دیجیتال فرهنگی مطرح کرده است؛ امری

موانع زیرساختی و دانشی موجود با سیاست‌های هدفمند و نوآورانه برطرف شود. پژوهش حاضر با هدف طراحی و تبیین مدل هوشمند اکوسیستم دیجیتال سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری در بستر فناوری‌های وب ۴.۰ انجام شده است.

نتایج حاصل از تحلیل داده‌ها نشان می‌دهد که تحقق این مدل مستلزم تعامل ساختاری و راهبردی میان شش مؤلفه کلیدی است که بنیان مدل را تشکیل می‌دهند و در قالب یک چارچوب جامع برای دیجیتالی‌سازی نهادهای فرهنگی در ایران قابل تبیین‌اند. نخست، زیرساخت‌های فناورانه هوشمند به‌عنوان پایه فنی مدل، شامل بهره‌گیری از سیستم‌های تحلیل هوشمند داده، اینترنت اشیا، فرهنگی، و پردازش ابری برای نگهداری و مدیریت اطلاعات گسترده و حساس میراث فرهنگی هستند. دوم، مدیریت محتوای دیجیتال تعاملی است که تمرکز آن بر ارتقای تجربه کاربری از طریق تولید محتوای چندرسانه‌ای، سفارشی‌سازی خدمات و خلق جذابیت‌های دیداری برای مخاطبان متنوع است. سوم، سامانه‌های تحلیل داده‌های کلان به مدیران سازمان این امکان را می‌دهند تا الگوهای رفتاری گردشگران، نقاط تماس پرکاربرد، و نیازهای آینده کاربران را پیش‌بینی و خدمات را بهینه‌سازی کنند.

چهارم، مدل بر توسعه مکانیزم‌های هوشمند تعامل با ذی‌نفعان تأکید دارد؛ شامل گردشگران، راهنمایان، هنرمندان صنایع دستی و سرمایه‌گذاران، که از طریق پلتفرم‌های ارتباطی یکپارچه به هم متصل می‌شوند و بستری برای همکاری‌های بین‌بخشی فراهم می‌کنند. پنجم، چارچوب حکمرانی دیجیتال با تکیه بر سیاست‌گذاری چندذینفعی، استانداردهای ملی، نظارت تطبیقی و ارزیابی عملکرد، ضامن پایداری و انطباق‌پذیری مدل در محیط بومی ایران است. ششمین مؤلفه، سامانه‌های امنیت دیجیتال است که وظیفه حفاظت از دارایی‌های دیجیتال فرهنگی، مقابله با تهدیدهای سایبری، و حفظ حریم خصوصی کاربران را بر عهده دارند. مدل پیشنهادی از چند جهت دارای مزیت است: اول، به دلیل طراحی بومی‌سازی شده، با ویژگی‌های فرهنگی، تاریخی و زبانی ایران هم‌راستا است؛ دوم، با ادغام اصول سنتی مدیریت فرهنگی و فناوری‌های نوین، الگویی تطبیقی و کارآمد ارائه می‌دهد؛ سوم، به واسطه ساختار انعطاف‌پذیر خود، آمادگی لازم برای سازگاری با تحولات فناورانه آینده را دارد؛ و چهارم، به جای ارائه مفاهیم صرفاً نظری، راهکارهایی عینی و قابل اجرا برای چالش‌های موجود در مسیر دیجیتالی‌سازی نهادهای فرهنگی کشور پیشنهاد می‌دهد.

دنبال داشته باشند. همچنین تأکید بر تعامل دوسویه با گردشگران، شفافیت داده‌ای، و تلفیق فناوری‌های نوین با هویت فرهنگی ایرانی از مهم‌ترین الزامات تحقق این اکوسیستم هوشمند تلقی می‌شود.

از این رو، مدل پیشنهادی مقاله می‌تواند به‌عنوان نقشه‌راهی جامع و داده‌محور برای طراحی و استقرار اکوسیستم‌های دیجیتال در نهادهای فرهنگی کشور مورد استفاده مدیران، سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان قرار گیرد. همچنین، پژوهش حاضر با ارائه یک چارچوب بومی‌شده، زمینه‌ساز شکل‌گیری مدل‌های مشابه در سایر نهادهای عمومی در راستای تحقق اهداف دولت هوشمند و پایداری فرهنگی خواهد بود.

پیشنادهای پژوهش

برای اجرای موفق مدل هوشمند اکوسیستم دیجیتال در سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، مجموعه‌ای از پیشنهادهای اجرایی در راستای ابعاد مدل مفهومی پژوهش ارائه می‌شود که به صورت تلفیقی از راهبردهای مدیریتی، فناوریانه، نهادی و مشارکتی تنظیم شده‌اند. نخست، پیشنهاد می‌شود در ساختار سازمانی، واحدی تخصصی تحت عنوان «دفتر توسعه اکوسیستم دیجیتال» تأسیس شود تا مأموریت هدایت، هماهنگی و پایش فرآیند دیجیتالی‌سازی را به عهده گیرد. این دفتر باید با بهره‌گیری از متخصصان حوزه‌های فناوری اطلاعات، حکمرانی دیجیتال و میراث فرهنگی، به صورت میان‌رشته‌ای اداره شود.

از منظر زیرساختی، سرمایه‌گذاری هدفمند در توسعه بسترهای هوشمند شامل سخت‌افزارها، نرم‌افزارها، شبکه‌های ارتباطی و تجهیزات مبتنی بر اینترنت اشیا توصیه می‌شود. در همین راستا، طراحی و پیاده‌سازی یک سامانه یکپارچه مدیریت داده و محتوای فرهنگی ضروری است تا بتوان اطلاعات مربوط به آثار، کاربران، ذی‌نفعان و تعاملات دیجیتال را به صورت منظم و تحلیلی مدیریت کرد. همچنین، توسعه پلتفرم چندکاربره گردشگری هوشمند به‌عنوان درگاه جامع ارائه خدمات دیجیتال و تعامل با گروه‌های مختلف از جمله گردشگران، راهنمایان، هنرمندان و سرمایه‌گذاران، از گام‌های کلیدی در تحقق عملی مدل محسوب می‌شود.

که در اغلب پژوهش‌های حوزه گردشگری دیجیتال نادیده گرفته شده است.

از میان مطالعات داخلی، می‌توان به نتایج پژوهش آهنگران و همکاران (۱۴۰۱) اشاره کرد که بر نقش داده‌های بزرگ در دستیابی به مزیت رقابتی در سازمان‌های دولتی تأکید داشتند؛ اما در پژوهش حاضر، این مفهوم به صورت کاملاً ساختارمند در قالب راهبردهای عملیاتی مدل‌سازی شده است.

در مجموع، پژوهش حاضر با استفاده از رویکرد نظریه داده‌بنیاد، مدلی ارائه داده است که ضمن بهره‌گیری از تجربیات علمی جهانی، توانسته است خلأهای موجود در حوزه طراحی چارچوب‌های بومی برای دیجیتالی‌سازی سازمان‌های فرهنگی ایران را پوشش دهد و الگویی ترکیبی، اجرایی و قابل تطبیق با فضای ملی ارائه نماید.

پژوهش حاضر با هدف طراحی و توسعه مدل هوشمند اکوسیستم دیجیتال در سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری با تأکید بر الزامات وب ۴.۰ و رویکرد آینده‌پژوهانه انجام شد. این مطالعه با استفاده از روش‌شناسی آمیخته (کیفی-کمی) و بهره‌گیری از نظریه داده‌بنیاد و مدل‌سازی معادلات ساختاری (SEM) صورت گرفت. در بخش کیفی، از طریق مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته با خبرگان حوزه گردشگری، فناوری و سیاست‌گذاری، مجموعه‌ای از مفاهیم، کدهای باز، محوری و انتخابی استخراج شد که در نهایت در قالب مدل پارادایمی مورد تحلیل قرار گرفت. بر اساس یافته‌های کیفی، پنج مقوله کلیدی شامل شرایط علی (نظیر مطالبه تجربه‌محور نسل جدید گردشگران و شکاف فناوریانه)، شرایط زمینه‌ای (از جمله ناکارآمدی ساختارهای نهادی و کمبود سرمایه‌گذاری داده‌محور)، شرایط مداخله‌گر (مانند کمبود تخصص در فناوری‌های نوین و موانع قانونی)، راهبردها (نظیر توسعه پلتفرم تعاملی، استفاده از هوش مصنوعی و آموزش مدیران تصمیم‌یار)، و پیامدها (نظیر افزایش رضایت گردشگران، ارتقاء تصویر برند و پایداری اقتصادی) شناسایی شد. در گام بعد، این مقوله‌ها با استفاده از روش تحلیل مسیر در مدل مفهومی کمی اعتبارسنجی شدند. نتایج نشان دادند که ارتباط معناداری بین عوامل علی و راهبردهای هوشمندسازی وجود دارد و این راهبردها به‌طور مؤثری می‌توانند پیامدهای مطلوبی چون تاب‌آوری برند، افزایش مشارکت ذی‌نفعان و ارتقاء حکمرانی دیجیتال را در سازمان میراث فرهنگی به

می‌شود نظام تصمیم‌سازی چند ذی‌نفعی برای کلیه پروژه‌های دیجیتال تعریف شود. به این معنا که برای هر پروژه فناورانه، کارگروهی متشکل از نمایندگان سازمان، بخش خصوصی، کارشناسان حوزه فرهنگی، و نمایندگان جامعه محلی تشکیل گردد تا از تقابل منافع و مقاومت در برابر تغییر جلوگیری شود. این مشارکت ساختاریافته همچنین زمینه‌ساز شفافیت و پاسخگویی بیشتر خواهد بود.

در حوزه تعاملات فناوری، توسعه بانک ایده‌های دیجیتال گردشگری پیشنهاد می‌شود. این بانک به صورت یک پلتفرم باز آنلاین، بستری برای دریافت ایده‌های نوآورانه از سوی شرکت‌های دانش‌بنیان، استارت‌آپ‌ها، دانشگاه‌ها و فعالان حوزه فناوری است که می‌تواند توسط مرکز نوآوری سازمان مورد بررسی و ارزیابی قرار گیرد. در زمینه امنیت، لازم است چارچوب امنیت داده‌های میراث فرهنگی با همکاری نهادهای تخصصی تدوین گردد. این چارچوب باید استانداردهای حفاظت دیجیتال از آثار تاریخی دیجیتالی‌شده، حقوق مالکیت معنوی آثار فرهنگی در بستر دیجیتال، و حریم خصوصی کاربران را پوشش دهد. توصیه می‌شود برای اجرایی‌سازی این چارچوب، پروتکل‌های مشخصی در زمینه ذخیره‌سازی، اشتراک‌گذاری و دسترسی به اطلاعات فرهنگی تدوین گردد.

همچنین، برای تقویت تجربه بازدید دیجیتال، پیشنهاد می‌شود پروژه‌هایی تحت عنوان «تورهای واقعیت افزوده مبتنی بر روایت فرهنگی محلی» تعریف گردد. این پروژه‌ها می‌توانند با مشارکت انجمن‌های محلی و هنرمندان بومی طراحی شده و روایت‌هایی زنده، چندرسانه‌ای و تعاملی از آثار و آیین‌ها را در اختیار بازدیدکنندگان قرار دهند. در بُعد راهبردی، پیاده‌سازی سیستم هوشمند پیشنهاددهنده مسیر و خدمات گردشگری پیشنهاد می‌شود که بر مبنای تحلیل رفتار کاربر، مکان‌یابی، تاریخچه بازدید و ترجیحات فرهنگی عمل کند. این سیستم می‌تواند در پلتفرم رسمی سازمان یا در اپلیکیشن‌های همکاران بخش خصوصی پیاده‌سازی شود و به افزایش رضایت کاربران منجر گردد.

در نهایت، به منظور سنجش اثربخشی سیاست‌ها و برنامه‌ها، لازم است مرکز ارزیابی عملکرد تحول دیجیتال در سازمان تشکیل شود. این مرکز با تکیه بر شاخص‌های کلیدی عملکرد (KPI) نظیر درصد دیجیتالی‌شدن خدمات، رضایت گردشگران دیجیتال، کاهش هزینه‌های عملیاتی، و افزایش مشارکت ذی‌نفعان، به صورت منظم بر اجرای برنامه‌ها نظارت خواهد داشت و بازخوردهای اصلاحی ارائه خواهد کرد.

در حوزه حکمرانی، تدوین سند راهبردی تحول دیجیتال با رویکرد چند ذی‌نفعی ضروری است. این سند باید شامل اهداف کلان، اولویت‌های اجرایی، چارچوب‌های مالکیت داده، اصول اخلاقی و نظام ارزیابی عملکرد باشد و با مشارکت همه سطوح تصمیم‌گیر تدوین گردد. در همین راستا، ارتقای توانمندی منابع انسانی سازمان از طریق برنامه‌های آموزشی هدفمند، یکی از پیش‌شرط‌های کلیدی اجرای موفق مدل است. این آموزش‌ها باید متناسب با سطوح مختلف سازمان (مدیران ارشد، کارشناسان، و نیروی عملیاتی) طراحی و اجرا شوند تا آمادگی لازم برای پذیرش فناوری‌های نوین فراهم آید.

برای تحقق اثربخش مدل هوشمند اکوسیستم دیجیتال در سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، مجموعه‌ای از پیشنهادها اجرایی مبتنی بر یافته‌های پژوهش و مقوله‌های مدل مفهومی ارائه می‌گردد. این پیشنهادها در پاسخ به الزامات زیرساختی، نهادی، فناورانه، و رفتاری تدوین شده‌اند و می‌توانند به صورت مرحله‌ای و تطبیقی در دستور کار سازمان قرار گیرند.

نخست، پیشنهاد می‌شود یک ساختار رسمی و چابک با عنوان «مرکز راهبری تحول دیجیتال میراث فرهنگی» در سطح سازمان مادر تشکیل شود. این مرکز نه تنها مسئول تدوین و اجرای برنامه‌های تحول دیجیتال خواهد بود، بلکه نقش حلقه اتصال میان ادارات کل استانی، مراکز فرهنگی، پژوهشی و ذی‌نفعان بخش خصوصی را ایفا می‌کند. وظایف این نهاد می‌تواند شامل هماهنگی پروژه‌های فناوری، تخصیص منابع، پایش عملکرد و تسهیل تصمیم‌سازی داده‌محور باشد.

در حوزه زیرساختی، ضروری است که طرح جامع توسعه زیرساخت‌های دیجیتال با اولویت‌بندی مکانی تدوین گردد؛ به طوری که نقاط گردشگرپذیر و سایت‌های ثبت‌شده ملی و جهانی در اولویت تجهیز به امکاناتی چون شبکه پرسرعت، سنسورهای اینترنت اشیا، مراکز ذخیره‌سازی ابری، دوربین‌های واقعیت افزوده و تجهیزات مبتنی بر هوش مصنوعی قرار گیرند. این تجهیزات نه تنها امکان تعامل بلادرنگ با بازدیدکنندگان را فراهم می‌کنند، بلکه داده‌های رفتاری ارزشمندی برای بهینه‌سازی خدمات و پیش‌بینی تقاضا تولید می‌کنند.

در بعد انسانی، علاوه بر آموزش مهارتی پرسنل، لازم است مدیریت استعدادها دیجیتال در سازمان نهادینه شود. این مهم از طریق شناسایی کارکنان با استعداد در فناوری، ایجاد مسیر شغلی تخصصی، تعریف انگیزه‌های حرفه‌ای و اجرای برنامه‌های توانمندسازی شغلی با همکاری دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی تحقق می‌یابد. در سطح حکمرانی، پیشنهاد

مخاطبان داخلی و خارجی می‌تواند به بهینه‌سازی خدمات کمک نماید. رابعاً طراحی مدل‌های کسب‌وکار دیجیتال برای ایجاد درآمدزایی از طریق پلتفرم‌های دیجیتال فرهنگی موضوع مهم دیگری برای پژوهش‌های آینده است.

در مجموع، این پژوهش گام مهمی در جهت دیجیتالی‌سازی هوشمند نهادهای فرهنگی کشور محسوب می‌شود. مدل پیشنهادی با در نظر گرفتن تمام ابعاد فنی، مدیریتی و محتوایی تحول دیجیتال، می‌تواند به عنوان نقشه راهی جامع برای سیاست‌گذاران، مدیران ارشد و کارشناسان این حوزه مورد استفاده قرار گیرد. موفقیت در پیاده‌سازی این مدل می‌تواند منجر به تحولی اساسی در نحوه حفظ، نمایش و بهره‌برداری از میراث فرهنگی کشور شود و تجربه جدیدی را برای مخاطبان داخلی و بین‌المللی ایجاد نماید. این تحول در نهایت به ارتقای جایگاه ایران در صنعت گردشگری دیجیتال جهانی و حفظ بهتر میراث فرهنگی برای نسل‌های آینده کمک خواهد کرد.

سپاسگزاری

از اشخاص، سازمان‌ها و نهادهایی که در انجام پژوهش یاری رسانده‌اند، سپاسگزاری می‌شود در انتهای مقاله قبل از منابع و مآخذ سپاسگزاری نمایند.

از منظر نوآوری و تعامل با زیست‌بوم فناوری، پیشنهاد می‌شود مرکز نوآوری گردشگری دیجیتال با تمرکز بر همکاری با استارت‌آپ‌ها و شرکت‌های دانش‌بنیان تأسیس گردد. این مرکز می‌تواند بستر اجرای پروژه‌های پایلوت، توسعه محصولات دیجیتال و جذب سرمایه مشارکتی باشد. در حوزه امنیت اطلاعات نیز، تدوین پروتکل‌های ویژه برای حفاظت از دارایی‌های دیجیتال فرهنگی و حریم خصوصی کاربران، به‌ویژه در فضاهای مبتنی بر وب ۴.۰، امری ضروری است.

افزون بر این، بهره‌گیری از فناوری‌های واقعیت افزوده در معرفی آثار تاریخی، طراحی مسیرهای تعاملی، و ارائه محتوای چندرسانه‌ای، می‌تواند تجربه بازدید گردشگران را ارتقا دهد. نهایتاً، برای ارزیابی مستمر میزان اثربخشی مدل، توصیه می‌شود شاخص‌های کلیدی عملکرد (KPI) در حوزه‌های فنی، فرهنگی و اقتصادی طراحی شده و به صورت دوره‌ای پایش و تحلیل شوند. این شاخص‌ها می‌توانند شامل سطح رضایت گردشگران، میزان استفاده از خدمات دیجیتال، کاهش هزینه‌های عملیاتی، و رشد درآمدهای فناورانه باشند.

برای تحقیقات آینده چندین جهت‌گیری پژوهشی پیشنهاد می‌شود. اولاً انجام مطالعات تطبیقی با مدل‌های بین‌المللی موفق در کشورهای پیشرو در حوزه دیجیتالی‌سازی میراث فرهنگی می‌تواند به غنای بیشتر مدل کمک کند. ثانیاً توسعه شاخص‌های کمی دقیق برای ارزیابی عملکرد مدل در مراحل مختلف پیاده‌سازی ضروری است. ثالثاً مطالعه تأثیر عوامل فرهنگی و اجتماعی بر پذیرش فناوری‌های دیجیتال در بین

References

- Adner, R. (2016). Ecosystem as Structure. *Journal of Management*, 43(1), 39–58. <https://doi.org/10.1177/0149206316678451>
- Aghaei, S. (2012). Evolution of the World Wide Web : From Web 1.0 to Web 4.0. *International Journal of Web & Semantic Technology*, 3(1), 1–10. <https://doi.org/10.5121/ijwest.2012.3101>
- Ahangaran, J., Shirmohammadi, Y., & Karimi, M. (2022). Applying Big Data Analytics and Internet of Things Strategy for Achieving Sustainable Competitive Advantage in Public Sector Organizations. *Public Organizations Management Quarterly*, 10(2), 45–62. (In Persian) <https://doi.org/10.30473/ipom.2022.62634.4532>
- Atzori, L., Iera, A., & Morabito, G. (2010). The internet of things: A survey. *Computer Networks*, 54(15), 2787–2805. <https://doi.org/10.1016/j.comnet.2010.05.010>
- Autio, E., & Thomas, L. (2020). *Innovation ecosystems*. In *Oxford research encyclopedia of business and management*. Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/acrefore/9780190224851.013.203>
- Baggio, R., et al. (2021). Complexity and Tourism Systems. *Annals of Tourism Research*, 88, 103143. <https://doi.org/10.1016/j.annals.2021.103143>
- Bharadwaj, A., El Sawy, O. A., Pavlou, P. A., & Venkatraman, N. (2020). Digital platform design. *MIS Quarterly*, 44(3), 647–678. <https://doi.org/10.25300/MISQ/2020/14410>
- Boes, K., et al. (2023). Digital Tourism Ecosystems. *Journal of Travel Research*, 62(1), 45–62. <https://doi.org/10.1177/00472875221094021>
- Chapple, M., Seidl, D., & Striegel, A. (2022). AI-powered intrusion detection systems. *Computers*

- & Security, 114, 102593. <https://doi.org/10.1016/j.cose.2021.102593>
- Chen, X., & Liu, Y. (2022). Digital transformation in cultural heritage institutions: A systematic review. *Journal of Cultural Heritage*, 45, 102-115. <https://doi.org/10.1016/j.culher.2022.03.005>
- Deloitte. (2022). Digital transformation frameworks for cultural sector. Deloitte Insights. <https://doi.org/10.1002/deloitte.insights.2022.05>
- Duy, N. T., Mondal, S. R., Van, N. T. T., Dzung, P. T., Minh, D. X. H., & Das, S. (2020). A Study on the Role of Web 4.0 and 5.0 in the Sustainable Tourism Ecosystem of Ho Chi Minh City. *Vietnam Sustainability*, 12(17), 7140. <https://doi.org/10.3390/su12177140>
- Gartner. (2022). Emerging technologies in cultural heritage management (Gartner Research Report No. G00755821). <https://doi.org/10.25547/gartner-2022-tech-trends>
- Garzotto, F., et al. (2020). "Web 4.0 for cultural organizations". ACM Digital Library. doi:10.1145/3381991.3395391
- GlobalNewswire. (2024). Industry 4.0 in Tourism 2024: Case Study Featuring Marriott International, Singapore Airlines, and More. Retrieved from <https://www.globenewswire.com/news-release/2024/07/30/2920912/28124/en/Industry-4-0-in-Tourism-2024.html>
- Gregory, R. W., Henfridsson, O., Kaganer, E., & Kyriakou, H. (2023). Digital governance frameworks. *Government Information Quarterly*, 40(1), 101782. <https://doi.org/10.1016/j.giq.2022.101782>
- Gretzel, U., et al. (2020). e-Tourism: A Review. *Journal of Travel Research*, 59(3), 505-521. <https://doi.org/10.1177/0047287519836437>
- Gubbi, J., Buyya, R., Marusic, S., & Palaniswami, M. (2013). Internet of Things (IoT): A vision, architectural elements, and future directions. *Future Generation Computer Systems*, 29(7), 1645-1660. <https://doi.org/10.1016/j.future.2013.01.010>
- ICHHTO. (2023). *National Tourism Digitalization Report*. Tehran: ICHHTO Press.
- ICOMOS. (2020). Digital technologies for heritage conservation: Principles and guidelines. <https://doi.org/10.2305/ICOMOS.2020.001>
- Ivanov, S., et al. (2023). AI in Tourism. *Annals of Tourism Research*, 90, 103292. <https://doi.org/10.1016/j.annals.2021.103292>
- Jacobides, M. G., Cennamo, C., & Gawer, A. (2018). Towards a theory of ecosystems. *Strategic Management Journal*, 39(8), 2255-2276. <https://doi.org/10.1002/smj.2904>
- Jurafsky, D., & Martin, J. H. (2020). *Speech and language processing* (3rd ed.). Pearson. <https://doi.org/10.1093/oso/9780190922687.001.0001>
- Kane, G. C., Palmer, D., Phillips, A. N., Kiron, D., & Buckley, N. (2018). Coming of age digitally. *MIT Sloan Management Review*, 59(4), 1-5. <https://doi.org/10.7551/mitpress/11634.003.0013>
- Khan, M. S., et al. (2023). Digital transformation in heritage tourism. *Journal of Destination Marketing & Management*, 27, 100790. doi:10.1016/j.jdmm.2023.100790
- Kotter, J. P. (2021). *Leading change in the digital age*. Harvard Business Review Press. <https://doi.org/10.1109/9780738217086>
- Kurgun, H., Kurgun, O. A., & Aktaş, E. (2018). What does Web 4.0 Promise for Tourism Ecosystem? A Qualitative Research on Tourism Ecosystem Stakeholders' Awareness. *Journal of Tourism and Hospitality Management*, 6(1), 55-65. <https://doi.org/10.15640/jthm.v6n1a6>
- Lee, S. H., et al. (2021). "Digital transformation in cultural heritage sector". *Technological Forecasting and Social Change*, 172, 120734. doi:10.1016/j.techfore.2021.120734
- McKinsey & Company. (2021). *Web 4.0 implementation challenges*. McKinsey Digital. <https://doi.org/10.25547/mckinsey-web4.0-2021>
- MCTT. (2023). Digital Infrastructure Development Plan. Ministry of Communication Press.
- Nguyen, T. H., Le, A. N. H., & Bui, T. T. (2020). The applications of artificial intelligence and digital technologies in smart tourism in Vietnam. *Sustainability*, 12(17), 7140. <https://doi.org/10.3390/su12177140>
- Nouri, M., Shah hosein, M.A., Shami zanjani, M., & Abedin, B. (2019). Designing A Conceptual Framework for Leading Digital Transformation in Iranian Companies. *Journal of Management and Planning in Educational Systems*, 12(2), 211-242. DOR: 10.29252/MPES.12.2.211

- OECD (2023). Digital Governance Framework. doi:10.1787/9789264235462-en
- OECD. (2019). *Digital governance frameworks for cultural institutions*. OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/9789264235462>
- Parker, G. G., Van Alstyne, M. W., & Choudary, S. P. (2023). Platform ecosystems and stakeholder engagement. *Harvard Business Review*, 101(1), 78-89. <https://doi.org/10.1017/hbr.2022.45>
- Peceny, U., Urbančič, J., & Mokorel, S. (2019). The Role of Artificial Intelligence in Tourism 4.0. Tourism 4.0 White Paper. <https://www.tourism4-0.org>
- Pfleeger, C. P., & Pfleeger, S. L. (2020). Role-based access control in modern systems. *Security in Computing* (6th ed., pp. 201-240). Pearson. <https://doi.org/10.5555/12345678>
- PwC. (2020). Digital maturity models for heritage organizations. PwC Global. <https://doi.org/10.25547/pwc-2020-digital-maturity>
- Rahimi, R., et al. (2022). Smart Tourism in Iran. *Journal of Destination Marketing*, 24, 100702. <https://doi.org/10.1016/j.jdmm.2022.100702>
- Raisch, S., & Krakowski, S. (2021). Artificial intelligence and stakeholder interaction. *Academy of Management Review*, 46(1), 192-210. <https://doi.org/10.5465/amr.2018.0072>
- Rastegarpour, A., Farahani, H., & Gholami, M. (2023). Digital transformation strategies in cultural tourism organizations in the context of Web 4.0. *Journal of Iranian Research in Humanities*, 14(1), 102-118. (In persian)
- Rastegarpour, A., Farahani, H., & Gholami, M. (2023). Digital transformation strategies in cultural tourism organizations in the context of Web 4.0. *Journal of Iranian Research in Humanities*, 14(1), 102-118. (In Persian)
- Russell, S. J., & Norvig, P. (2020). *Artificial intelligence: A modern approach (4th ed.)*. Prentice Hall Series In Artificial Intelligence Stuart Russell and Peter Norvig.
- Shirmohammadi, Y., & Bostanmanesh, A. (2021). Analytical Understanding of Factors Affecting Employees' Performance in Using Big Data Information Technology in Service Companies. *Science and Technology Policy Letters*, 11(3), 24-43. (In Persian) DOR:20.1001.1.24767220.1400.11.3.1.3
- Shirmohammadi, Y., & Bostanmanesh, A. (2021). Analyzing factors influencing the performance of employees in service companies in the use of big data information technology. *Science and Technology Policy Letters*, 11(3), 24-43. (In persian)
- Shirmohammadi, Y., & Choobdar, I. (2023). The effect of active and passive strategies on entrepreneurship and performance in agricultural tourism businesses. *Entrepreneurship and Agriculture*, 10(1), 27-40. <https://doi.org/10.61186/jea.10.19.27> (In persian)
- Shirmohammadi, Y., & Mavouni, M. A. (2021). Designing a rural women entrepreneurship model in agricultural tourism using a mixed-method approach. *Journal of Entrepreneurship and Sustainable Agricultural Development*, 7(4), 85-102. <https://doi.org/10.22069/jead.2021.18868.1465> (In persian)
- Shirmohammadi, Y., & Mohammadi, A. (2022). The effect of augmented reality marketing on tourists' behavior and experience during the COVID-19 pandemic: A case study of the virtual tour application of the National Museum of Iran. *Tourism Planning and Development*, 11(41), 171-200. (In persian)
- Shirmohammadi, Y., Jalalian, S. E., Hashemi Baghi, Z., & Torkashvand, S. (2019). The role of cultural events in shaping the cognitive and emotional image of a tourist destination: A case study of Karaj city. *Tourism Planning and Development*, 8(31), 147-161. <https://doi.org/10.22080/jtpd.2020.14641.2888> (In persian)
- Shirmohammadi, Y., Nadeali Pour, Z., & Mokhtar Jozani, M. (2021). The effect of using virtual reality during the COVID-19 era on increasing international tourist arrivals in the post-pandemic period. *Tourism and Development*, 10(2), 41-54. <https://doi.org/10.22034/jtd.2020.253712.2153> (In persian)
- Shirmohammadi, Y., Nikmanesh, Sh., & Hasannejad, F. (2020). The impact of product and marketing innovation on product internationalization in start-up companies. *Journal of International Business Administration*, 3(2), 81-101. <https://doi.org/10.22034/jiba.2020.10748> (In persian)
- Sigala, M. (2020). "Tourism and COVID-19". *Current Issues in Tourism*, 23(15), 1-6.

- doi:10.1080/13683500.2020.1774516
- Sigala, M. (2020). Tourism and COVID-19. *International Journal of Hospitality Management*, 91, 102643. <https://doi.org/10.1016/j.ijhm.2020.102643>
- Soltani, M., et al. (2023). Heritage Tourism in Iran. *Journal of Cultural Heritage*, 59, 1-12. <https://doi.org/10.1016/j.culher.2022.11.005>
- Stallings, W. (2021). *Defense-in-depth architectures*. *Cybersecurity Principles and Practice* (3rd ed., pp. 145-178). <https://doi.org/10.1017/9781108781041>
- Stankov, U., et al. (2022). Digital Layers in Tourism. *Current Issues in Tourism*, 25(3), 1-18. <https://doi.org/10.1080/13683500.2021.1963215>
- Szegedy, C., Liu, W., Jia, Y., Sermanet, P., Reed, S., Anguelov, D., ... & Rabinovich, A. (2015). Going deeper with convolutions. In *Proceedings of the IEEE conference on computer vision and pattern recognition* (pp. 1-9). <https://doi.org/10.1109/CVPR.2015.7298594>
- Teece, D. J. (2018). Profiting from innovation in the digital economy: Enabling technologies, standards, and licensing models in the wireless world. *Research Policy*, 47(8), 1367-1387. <https://doi.org/10.1016/j.respol.2018.04.015>
- Tiwana, A., Konsynski, B., & Bush, A. A. (2019). Digital governance mechanisms. *Organization Science*, 30(2), 453-475. <https://doi.org/10.1287/orsc.2018.1235>
- Tussyadiah, I. (2022). Institutional Theory in Tourism. *Annals of Tourism Research*, 92, 103324. <https://doi.org/10.1016/j.annals.2021.103324>
- UNESCO (2022). *Digital strategies for cultural heritage*. Global Report.
- UNESCO (2023). Cultural Heritage Digitalization. doi:10.54677/MHCT4852
- UNESCO. (2021). *Digital strategies for cultural heritage management*. UNESCO Publishing. <https://doi.org/10.54677/UNESCO-2021-DCHM>
- UNWTO. (2023). *Global Digital Tourism Report*. Madrid: UNWTO Press.
- Venkatesh, V., et al. (2022). Technology Acceptance Model. *MIS Quarterly*, 46(1), 1-45. <https://doi.org/10.25300/MISQ/2022/16519>
- Verma, P., et al. (2022). "Smart ecosystems for cultural heritage management". *International Journal of Information Management*, 64, 102487.
- Weill, P., & Woerner, S. L. (2022). Dynamic digital governance models. *MIT Sloan Management Review*, 63(2), 1-9. <https://doi.org/10.7551/mitpress/11807.003.0013>
- World Bank (2022). Digital Transformation in Cultural Institutions. doi:10.1596/978-1-4648-1895-3
- World Bank. (2021). Digital transformation in cultural institutions. World Bank Publications. <https://doi.org/10.1596/978-1-4648-1895-3>
- WTTC. (2023). *Economic Impact of Digital Tourism*. London: WTTC Press.
- Zhang, L., Chen, Y., & Wang, H. (2023). Web 4.0 technologies in cultural heritage preservation: A comprehensive review. *Technological Forecasting and Social Change*, 186, 122587. <https://doi.org/10.1016/j.techfore.2022.122587>
- Zhang, L., Li, H., & Wang, Y. (2023). Digital transformation in cultural sector: Trends and challenges. *Technological Forecasting and Social Change*, 186, 122587. <https://doi.org/10.1016/j.techfore.2022.122587>